ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10, Ἑξάμηνος » 5 — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Τῆι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 606

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 21ῃ Αὐγούστου 1918.

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ

Ὅπου χωροῦσι τὰ τοῦ παγκοσμίου πολέμου σήμερον καθιστῶσι βέβαιον καὶ ἀσφαλὲς ὅτι δὲν θὰ ἐπικρατήσῃ, ὡς ἠπειλήθη πρὸς στιγμὴν, ἡ Τευτοτουραννικὴ Συμμαχία, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ μέγιστον κέρδος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἃς εὐχώμεθα δὲ ἵνα διαλυθῇ πᾶς φόβος ἀπὸ βορρᾶ, διότι ὁ ἀποσυρτευθειμένος σλαυικὸς κολοσσὸς δύναται ν' ἀποτελέσῃ νέον καὶ ἐπικίνδυνον πολεμικὸν παράγοντα, εἴποτε συνεπήγνυτο ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ διωργανοῦτο στρατιωτικῶς καὶ συνεμάχει μετ' αὐτῆς κατὰ τῶν Συμμάχων.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι τὴν ἀπὸ τῶν σημερινῶν πολεμικῶν γεγονότων εὐφροσύνην ἡμῶν καταστέλλει ἡ ἀπευκταία αὕτη περίπτωσις, ἥτις εὐχόμεθα ν' ἀποσοβηθῇ ὑπὸ δεξιωτέρας καὶ εὐτυχεστέρας διπλωματείας [illegible] Συμμαχίας τῶν Συμμάχων.

Πραγματευόμενοι τὰ διεθνῆ ζητήματα ὀφείλομεν γνώμονα τῶν σκέψεων καὶ τῶν συναισθημάτων ἡμῶν πρώτιστα καὶ μάλιστα νὰ ἔχωμεν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, καὶ οὕτω μόνον ἀποφεύγομεν τὰς παραπλανήσεις καὶ ἀντιφάσεις αἵτινες χαρακτηρίζουσι μέγα μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ μικρὰν μοῖραν τοῦ ἔθνους.

Διὰ ταῦτα, ἐνῷ ἀποβλέπομεν εἰς αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ πολέμου, φέρεται ὁ νοῦς ἡμῶν ἐν πρώτοις ἐκεῖ ὅπου ἐκτείνονται τὰ συμφέροντα καὶ τὰ ἰδεώδη ταῦτα.

Ἂν τὸ συνέδριον τῆς εἰρήνης πρόκειται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰς δι' ὅλου τοῦ πολέμου διακηρυχθείσας ἀρχὰς τῶν ἐθνικοτήτων καὶ τῶν δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, νὰ ἱκανοποιήσῃ δέ, ὡς πολλάκις διεβεβαίωσαν οἱ κορυφαῖοι τῆς Συνεννοήσεως, τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια καὶ ἰδεώδη, πρέπει ἐν πρώτοις πᾶσαι αἱ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Ἀνατολ. Μεσογείου αἱ ξενοκρατούμεναι ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ μεσημβρινὴ Θρᾴκη μετὰ τῆς Θρᾳκικῆς χερσονήσου καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐθνολογικῶς καὶ ἱστορικῶς ἀνήκουσιν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, οὗτινος κεφαλὴ καὶ καρδία εἶνε ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς.

Διὰ τῆς θεωρητικῆς ἔστω προσφορᾶς τοῦ Νομοῦ Ἀϊδινίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῆς Συνεννοήσεως ἀνεγνώρισεν αὕτη τὰ ἐθνολογικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ δίκαια ἐπὶ τοῦ τμήματος τούτου τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἡ τύχη τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ λαῶν ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς τύχης τῆς Τουρκίας, ὡς θὰ ἀποφασισθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ συνεδρίου τῆς εἰρήνης, καὶ ἡ τύχη αὕτη ἐνδιαφέρει ἡμᾶς τὰ μέγιστα.

Εἶνε βέβαιον ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἡ Ἀραβία, ἡ Μεσοποταμία καὶ ἡ Συρία μετὰ τῆς Παλαιστίνης, δὲν θὰ ἀποτελέσωσιν ἐφεξῆς μέρη τῆς Τουρκίας ἀλλ' αὐτόνομα προτεκτοράτα ὑπὸ διεθνῆ προστασίαν καὶ ἔλεγχον μέχρι τῆς παγιώσεως αὐτῶν εἰς ὁμογενῆ καὶ συμπαγῆ κράτη, ὅπου τοῦτο εἶνε δυνατόν.

Ἡμᾶς κυρίως ἐνδιαφέρει ἡ τύχη τῆς κυρίως Τουρκίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ, καὶ ἂν αὕτη ρυθμισθῇ πρὸς τὰς κεκηρυγμένας ἀρχὰς τῆς Συνεννοήσεως, ἡ Μ. Ἀσία πρέπει νὰ διανεμηθῇ μεταξὺ Ἑλλήνων, Τούρκων καὶ Ἀρμενίων, τοιαύτη δμως διανομὴ θὰ εἶναι ἐνιαχοῦ δυσχερεστάτη ἕνεκα τοῦ ἄγαν ἀναμείκτου πληθυσμοῦ, ἐκτὸς ἂν ἤθελον ληφθῇ αἱ κατὰ τόπους φυλετικαὶ πλειοψηφίαι, τοῦθ' ὅπερ μεγάλως θὰ ἠδίκει τοὺς Ἀρμενίους. Ἀρμενία καὶ πρὸ τοῦ πολέμου δὲν ἐπλειοψήφουν ὡς πρὸς τοὺς Μουσουλμάνους, πολλῷ δ' ἧττον μετὰ τὰς ἀθρόας σφαγάς. Ὁπωσδήποτε οἱ Ἀρμένιοι, παρὰ τὴν διασπορὰν καὶ τὸν δεκατισμὸν αὐτῶν ἀποτελοῦσι πάντοτε ἐθνότητα ἀξιόλογον ὑπὸ τῆς ἱστορίας αὐτῆς δικαιούμενοι εἰς αὐτονομίαν καὶ ἐλευθερίαν ἐκεῖ ὅπου ἐγένετο ἡ κοιτὶς τοῦ Ἀρμενικοῦ γένους περὶ τὸ περιώνυμον Ἀραράτ.

Ἐν περιπτώσει διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας, τὸ Ἰκόνιον φαίνεται ἡ μέλλουσα πρωτεύουσα τοῦ διατηρηθησομένου Τουρκικοῦ Κράτους καὶ ἡ διεθνοποίησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συμπεριλαμβανομένων ὑπὸ τὴν σημερινὴν Τουρκίαν τῆς Βιθυνίας καὶ μέρους τῆς Θρᾴκης.

Τοιαύτη φαίνεται ἡ πιθανωτέρα τελικὴ λύσις τοῦ Ἀνατολ. ζητήματος, ἡ συμφέρουσα δμως εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν θὰ ἦτο ἴσως ἄλλη διευθέτησις.

Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶνε καὶ πρέπει νὰ εἶνε τὸ κέντρον καὶ ὁ ἄξων τῶν Ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν, ὡς εἶνε ἡ Ἁγία Σοφία τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ παλλάδιον· διὰ ταῦτα, πᾶσα διευθέτησις τείνουσα νὰ δημιουργήσῃ προσκόμματα ἀνυπέρβλητα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην τῶν Ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν εἶνε διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπευκταία.

Ἐὰν θέλωσιν αἱ Σύμμαχοι δυνάμεις ἐν τῷ Συνεδρίῳ νὰ γένωνται δίκαιαι πρὸς τὰ Ἀνατολικὰ ἔθνη, ὀφείλουσι ν' ἀποστῶσιν αὗται πάσης κατακτητικῆς θλίψεως ἐν Ἀνατολῇ ἐπιτρέπουσαι τὴν Ἀνατολὴν εἰς τοὺς Ἀνατολίτας, κατὰ τὸ δίκαιον καὶ ὀρθὸν ῥῆμα τοῦ ἀθανάτου Γλάδστωνος.

Μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τοῦ Ἀραβικοῦ κόσμου ἀπὸ τῆς Τουρκίας καὶ τὴν δημιουργίαν αὐτονόμου καὶ ἐλευθέρας Ἀρμενίας νὰ διακηρυχθῇ ἓν Κράτος Τουρκικὸν ἐπὶ τῶν ὑπολειπομένων χωρῶν, μετὰ πρωτευούσης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν καὶ προστασίαν τῶν Δυνάμεων, νὰ ἐπιβληθῇ δὲ εἰς τὸ νέον Τουρκικὸν Κράτος πολίτευμα Συνταγματικόν. Ἐπειδὴ ἐπικρατοῦντα ἐν αὐτῷ στοιχεῖα εἶνε τὸ Τουρκικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικόν, δύο νὰ ὁρισθῶσιν ἐπίσημοι γλῶσσαι, ἡ Τουρκικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ καὶ οὕτω δύναται ν' ἀποτελεσθῇ κράτος οὐ μόνον βιώσιμον ἀλλὰ καὶ ἐπιδεκτικὸν μεγάλης προόδου.

Ὁ Τουρκικὸς λαὸς εἶνε σχεδὸν ἀποκλειστικῶς λαὸς γεωργικὸς καὶ ποιμενικός, καὶ ἡ Μ. Ἀσία εἶνε χώρα γονιμωτάτη καὶ δύναται νὰ διατρέφῃ μεγάλα πλήθη γεωργῶν καὶ ποιμένων, ἀλλ' ἔχει καὶ ἄλλον ποικίλον πλοῦτον φυσικόν, ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖ λαὸν νοήμονα, πολυπράγμονα καὶ ἐπιχειρηματικόν, καὶ τοιοῦτος τυγχάνει ἀναμφιβόλως ὁ Ἑλληνικὸς ἐν Τουρκίᾳ πληθυσμός, καὶ τοῦτο [illegible] ὁ οἰκονομικὴ ἱστορία τῆς Τουρκίας [illegible] καταστάσεως αὐτῆς εἰς τὰς χώρας ταύτας. Οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ φύσεως καὶ ἀγωγῆς συντηρητικοὶ εἶνε ἀνίκανοι νὰ προσλαμβάνωσι τὰ ἐπιστημονικὰ φῶτα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἐνῷ ἐπιτήδειοι πρὸς τοῦτο καὶ ἱκανοὶ εἶνε οἱ Ἕλληνες, οἵτινες, ὡς τὸ πάλαι, καὶ σήμερον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ γένωνται οἱ ὁδοῦχοι καὶ διδάσκαλοι πάσης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου εὐεργετοῦντες οὕτω καὶ τοὺς ὁμοτίμους ἤδη συμπολίτας αὐτῶν Τούρκους.

Οἱ γνήσιοι Τοῦρκοι ἐν Μ. Ἀσίᾳ οὔτε φανατικοὶ οὔτε μισαλλόδοξοι τυγχάνουσι, καὶ ὀρθῶς χαρακτηρίζει αὐτοὺς ὁ τουρκ. ὅρος «μερχαμετλῆ». Εἶνε πράγματι μεγαλόφρονες καὶ συμπαθητικοί, φιλόξενοι δὲ πρὸς πάντας καὶ τὸν χαρακτῆρα εὐθεῖς, ἔντιμοι δὲ περὶ πάσας τὰς συναλλαγάς αὐτῶν.

Ἐὰν ἐξετράπησάν ποτε εἰς διαιότητας ἢ ὠμότητας κατὰ τῶν χριστιανῶν, ἔπραξαν τοῦτο ἀνωθεν ἐξωθούμενοι, ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, οὐδέποτε δὲ αὐθόρμητοι καὶ ὑπὸ ἐμφύτου ὡς εἰπεῖν φανατισμοῦ καὶ μισαλλοδοξίας. Οἱ Τουρκικοὶ πληθυσμοὶ εἶναι τόσον ἐξωκειωμένοι πρὸς τοὺς συνοίκους χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς ὥστε προσαγορεύουσιν αὐτοὺς διὰ τοῦ **ἐμπερῆ** *(πατριώτης) καὶ προτιμῶσι τούτους τῶν ἔξωθεν εἰς τὴν Ἀνατολὴν μεταναστευόντων Μουσουλμάνων. Ἠκούσαμεν παρὰ Χριστιανῶν ἐν Μαγνησίᾳ, ἐν Περγάμῳ, ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐν Ἀϊδινίῳ καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἀντελήφθημεν τῷ 1888 τὴν προτίμησιν τούτων ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν ἰθαγενῶν ἐναντίον τῶν ἐκ Βοσνίας, Ἐρζεγοβίνης, Σερβίας Βουλγαρίας μεταναστῶν Μουσουλμάνων, οἵτινες ἐμπνεόμενοι ὑπὸ μίσους καὶ φανατισμοῦ κατὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν ἀπεπειρῶντο νὰ προσβάλλωσι καὶ κακοποιῶσι τοὺς ἰθαγενεῖς τοιούτους καὶ ἠγείροντο πρὸ αὐτῶν προστάται καὶ ὑπερασπισταὶ τῶν Χριστιανῶν οἱ ἰθαγενεῖς Τοῦρκοι.*

Εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ οὕτω συγκροτηθησόμενον Ἑλληνοτουρκικὸν Κράτος θὰ διάγῃ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν προόδῳ, ἀποτελούμενον ἐκ δύο λαῶν, συμπληρούντων ἀλλήλους ἐν τῷ βιωτικῷ ἀγῶνι καὶ ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου. Κράτος Τουρκικὸν ἐκ Τουρκικοῦ πληθυσμοῦ ἀποκλειστικῶς ἀποτελούμενον θὰ εἶνε ἀπελπιστικῶς στάσιμον καὶ θὰ καταστῇ ἀσφαλῶς οὐχὶ βιώσιμον.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ ΣΥΖΥΓΟΥ

Ο ΔΙΜΙΛΙΟΣ ΟΛΙΒΙΕ

[ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ]

II

—Ὁ Βίσμαρκ παραχαράκτης.—Ὑπέροχος φιλοπατρία καὶ μεγαλοφροσύνη τοῦ Ὀλιβιέ.—Ὁ Ναπολέων καὶ ἡ Αὐλικὴ κλίκα ὑπαίτιος τῆς καταστροφῆς.—Μία περικαλλὴς ἀλλ' ἀφανὴς μεγάλη καὶ ὑπέροχος γυνή.—Παρήγορος ἄγγελος καὶ στήριγμα τοῦ Ὀλιβιέ.—Αὐτοθυσία ἀξιοθαύμαστος.

Τί εἶχε συμβῇ; Τὸ τηλεγράφημα τοῦ πρίγκηπος Ἀντωνίου εἶχεν ἱκανοποιήσει ἐκπάρυθον τὸν Ὀλιβιέ. Πολλοὶ δμως θὰ τῷ ἔρριπτον τὴν εὐθύνην τοῦ Γαμβέττα πρὸς τὸν Robert Mitchell.

«Ἡ εὐχαριστησις σας εἶνε κακοῦργος.»

Πάντες σχεδὸν οἱ βουλευταὶ τῆς δεξιᾶς καὶ πολλοὶ τῶν τῆς ἀριστερᾶς, ἔκριναν ἐπιστᾶσαν τὴν στιγμὴν, ὅπως δείξωσιν εἰς τὴν Πρωσσίαν, ὅτι δὲν θὰ ὑπέμενον πλέον τὴν ἀλαζονείαν της· τοιοῦτο ἦτο τὸ κρατοῦν αἴσθημα εἰς τὸ Saint—Cloud καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸν αὐτοκράτορα. Οὐδὲν θὰ γίνῃ, ἔλεγον, ἐφ' ὅσον ὁ βασιλεὺς Γουλιέλμος δὲν ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν διὰ τὴν παραίτησιν τοῦ συγγενοῦς του. Περὶ τὴν μεταμεσημβρίαν ἤδη τῆς 12ης ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Κραμμὼ ἐζήτησε παρὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Πρωσσίας Βέρτερ, ἐπανελθόντος εἰς Παρισίους, ὅπως ὁ βασιλεὺς δηλώσῃ ὅτι ἐπιδοκιμάζει τὴν παραίτησιν ταύτην. Ὁ Ὀλιβιὲ ἐπελθὼν περὶ τὸ τέλος τῆς συνεντεύξεως ταύτης, ὑπεστήριξε τὸν Κραμμὼ. Ὁ Βέρτερ ἀπέστειλεν ἀδέξιον σύνοψιν αὐτῆς εἰς Ἔμς, ἥτις ἐξώργισε τὸν Γουλιέλμον, ἀλλ' εἶχε φθάσει μόνον μετὰ μεσημβρίαν τῆς 13ης ὅτε τὸ κακὸν εἶχε γίνει. Τὴν πρωΐαν ἐγένετο μεταξὺ Γουλιέλμου καὶ Benedetti, καθ' ὁδηγίας προερχομένας ἀπὸ Saint Cloud, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ὀλιβιέ, ἡ συνέντευξις καθ' ἣν ὁ Γουλιέλμος μετὰ τῆς τυπικῆς πάντοτε φιλοφροσύνης καὶ εὐπρεπείας διεμήνυσε διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ὑποψηφιότητος ἐθεώρει ἐξηντλημένον μεθ' ὅσα διημείφθησαν εἰς προγενεστέρας συνεντεύξεις καὶ δὲν εἶχε νὰ προσθέσῃ τίποτε νέον. Ταῦτα ὁ Γουλιέλμος ἀνεκοίνωσε τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν Βίσμαρκ, ὅστις μετὰ βραχεῖαν ἀλλὰ σύντονον σκέψιν ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος εὗρεν ὅτι μικρὰ τοῦ κειμένου παραλλαγὴ θὰ ἔφερε πρὸς πόλεμον, καὶ ἀλαφρῶς τροποποιήσας τοῦτο ἔκαμε νὰ φαίνεται ὅτι ὁ Γουλιέλμος δὲν ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν κατὰ τρόπον περιφρονητικὸν, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐτίτρωσκε τὴν Γαλλικὴν ὑπερευαισθησίαν καὶ θὰ προὐκάλει κήρυξιν πολέμου ὑπὸ τῆς Γαλλίας.

Ὁ Μόλτκε ἀναγινώσκων τὸ παρηλλαγμένον τηλεγράφημα ἀνεφώνησε: Ἐνόμισα ὅτι ἤκουσα κηρυκευτικόν, τώρα δμῶς εἶνε παιὰν πολεμικός. Καὶ [illegible] αὐτοκρατορικοὶ μέχρι τότε μελαγχολικοὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ [illegible] των καθίστανται περιχαρεῖς.

Ὁ Γουλιέλμος ἀναγινώσκων τὸ δημοσιευθὲν τηλεγράφημα ἀνεφώνησεν: Τοῦτο εἶνε πόλεμος.

Ὁ Ὀλιβιὲ ἀφοῦ μετῆλθεν ὅσα ἠδύνατο μέσα πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ πολέμου, τηρουμένης ἀκεραίας τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Γαλλίας, ἐδέησε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸ μοιραῖον, καὶ ὅτε ἡ διάρρηξις τῶν σχέσεων ἀπέβαινεν ἀναπόφευκτος, ἐζήτησε τὴν γνώμην τῶν στρατιωτικῶν, οἵτινες ἀπεφαίνοντο, ὅτι ἡ ἐλαχίστη βραδύτης περὶ τὴν ἀπόφασιν παραβλάπτει σοβαρῶς τὰς πιθανότητας ἐπιτυχίας. Ὁ Ὀλιβιὲ ἀνῆλθε τὸ βῆμα τῇ 15ῃ Ἰουλίου (ν.ἡμ.) ἵνα ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀνάγκην τοῦ πολέμου. Ἐρρίφθη ἐμπρὸς, κατὰ τὴν συνήθειάν του, καλύπτων γενναιοφρόνως τὸν αὐτοκράτορα, ἀναλαμβάνων μετὰ τοῦ ὑπουργείου του ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην, ἀφοῦ εἶπεν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του:

«Ἀποφασίζομεν τὸν πόλεμον τοῦτον μετὰ ψυχῆς συντετριμμένης», ἀνεκράυγασεν, ἵνα καταλήξῃ: «ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀρχεται δι' ἐμὲ καὶ διὰ τοὺς συναδέλφους μεγάλη εὐθύνη. Τὴν ἀναδεχόμεθα μετὰ καρδίας ἐλαφρᾶς» Ἐπειδὴ ἡ ἀριστερὰ διέκοπτε θορυβωδῶς «Μάλιστα, μὲ καρδίαν ἐλαφρὰν, καὶ μὴ ἀμφιβάλλητε ἐπὶ τοῦ λόγου τούτου καὶ μὴ πιστεύετε ὅτι θέλω νὰ εἴπω μετὰ χαρᾶς. Σᾶς εἶπον ἐγὼ αὐτὸς τὴν λύπην μου, θέλω νὰ εἴπω μὲ καρδίαν, τὴν ὁποίαν δὲν βαρύνει ἡ τύψις, μὲ καρδίαν πλήρη ἐμπιστοσύνης.» Οὕτως ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος. Λοιπὸν ἐν συνόψει, ὁ Ὀλιβιὲ ἐν ἀρχῇ διὰ τὴν εὐθύτητά του, παρεμέρισε τὴν σκευωρίαν τοῦ Βίσμαρκ, ἔπειτα ὑπέκυψεν εἰς κατάστασιν δημιουργηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ἢ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ὁ Βίσμαρκ ἦτο ἀποφασισμένος τώρα παρεξύνων τὰ πράγματα, νὰ προκαλέσῃ ἀμέσως τὸν πόλεμον.

Ἡ δρᾶσις του εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην διακρίνεται οὕτω εἰς δύο μέρη, καθαρῶς κεχωρισμένα διὰ τῆς νυκτὸς τῆς 12ης πρὸς τὴν 13ην, μικρὸν μετὰ τὴν 11ην ὥραν· ἐν διαστήματι λεπτῶν τινων, καθ' ὃ εἶχε νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ δύο γραμμῶν πολιτικῶν. Κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἀπεφασίσθη οὐχὶ βεβαίως ἡ τύχη τῆς Γαλλίας, ἥτις δὲν ἐξηρτᾶτο δυστυχῶς ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ τύχη τοῦ Αἰμιλίου Ὀλιβιέ. Πρωθυπουργὸς πράγματι (καίτοι οὐδέποτε ἔσχε τὸν τίτλον τοῦτον) μανθάνει παρὰ τοῦ κ. Κραμμὼ ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ προέβη εἰς πρᾶξιν, ἐξ ἧς δύναται νὰ προέλθῃ πόλεμος. Δὲν ἐζητήθη ἡ συμβουλή του, οὔτε κἂν εἰδοποιήθη· διατί δὲν ἀποκρούει τὴν εὐθύνην, διατί δὲν δίδει τὴν παραίτησίν του; ἐὰν παρητεῖτο, θὰ ἦτο τὴν ἀπιοῦσαν τοῦ πολέμου ὁ δημοτικώτατος μεταξὺ πάντων. Μετὰ τοῦ ἀπαραμίλλου χαρίσματός του, τῆς ἄνευ ὁρίων ἀφοσιώσεώς του πρὸς τὰ κοινὰ, θὰ ἐξήσκει εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλίας.

Ἠδύνατο, δμως, ὤφειλε νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του; Ἀποκηρύττων τὴν πρᾶξιν τοῦ αὐτοκράτορος, ἐν ᾗ περιπτώσει ἐκηρύττετο ὁ πόλεμος, θὰ ἐδήλου ἐπισήμως ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς ἱστορίας ὅτι ἡ αὐτοκρατορία ἦτο ἡ ἐπιτιθεμένη, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία εἶχεν ἄδικον. Θὰ ἄφινεν ὅμως ἐλευθέραν τὴν θέσιν εἰς ὑπουργεῖα τῆς δεξιᾶς, ἥτις ἀνέμενεν εἰς τὸν διάδρομον, καὶ ὅπερ θὰ ἦτο ὑπουργεῖον πολεμικόν. Παραμένων ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ. Πράγματι ὁ Ὀλιβιὲ τὸ ἐπηνώρθωσεν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐπειδὴ ἐπέτυχε παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως ἀπόστερον νὰ μὴ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἀπαίτησιν ὑποχρεώσεως διὰ τὸ μέλλον, ἐὰν προσέκρουον εἰς ἄρνησιν τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ ἄρνησις καθ' ἑαυτὴν ἥτις προὐκάλεσε τὸν πόλεμον, παραμένων εἰς τὴν θέσιν του, ἔκαμε τὸ καθῆκόν του.

Ἀνετράπη μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῶν πρώτων Γαλλικῶν ἡττῶν. Πάντες τῆς τε δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς ἦσαν σύμφωνοι νὰ πιστεύσωσι ὅτι ὑπέκυπτεν εἰς τὰ λάθη του καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἐκδικήσεως των. Πῶς ἡ Γαλλία ἐν τῇ ἀπείρῳ θλίψει της θὰ ἀνεζήτει καὶ θὰ ἐστάθμιζε, θὰ κατένεμε τὰς εὐθύνας; Πῶς ἔκτοτε θὰ ἀνεμέτρει τὸ βάθος τῆς κακοηθείας τῆς Πρωσσικῆς πολιτικῆς, νὰ μαντεύσῃ ὅτι ἦσαν ἀνεκκλήτως ἀποφασισμένοι ἐκεῖ κάτω νὰ κηρύξωσι τὸν πόλεμον; Πῶς θὰ ἀνεθυμεῖτο ὅτι ὁ Ὀλιβιὲ ὑπῆρξεν ὑπουργὸς ἐπὶ ἑπτὰ μόνον μῆνας καὶ δὲν εἶχεν ἐκλέξει αὐτὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, καὶ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοῦτον ὤφειλε νὰ ἀποταθῇ, ὅστις διεκήρυττε τὸν Γαλλικὸν στρατὸν ἀπολύτως ἕτοιμον, ἐνῷ ἡ κυρία αἰτία τῶν Γαλλικῶν ἡττῶν, ἦτο ἡ ἀνικανότης, τοῦ πλείστου τῶν μεγάλων ἀρχηγῶν καὶ ὁ Ὀλιβιὲ δὲν ἠθύνετο ἐπὶ τῷ διορισμῷ των. Τὸ ὄνομά του ἀπέβη συμβολικὸν τοῦ καθεστῶτος, ἀναμνηστικὸν τῶν καταστροφῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐτερματίσθη ἡ αὐτοκρατορία. Ὑπέπεσεν εἰς τὰς ἀρὰς ὁλοκλήρου λαοῦ. Δὲν παρεπονέθη ποτέ, ἐξαφανισθεὶς ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ σταδίου ὁ Ὀλιβιὲ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς δυσφημίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀρᾶς, εὗρε παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν, ἐν τῇ ἀπομονώσει, ὅπου μέγα δι' αὐτὸν ὑπῆρξεν εὐτύχημα σύζυγος ἀφωσιωμένη, ἥτις ἀπετέλεσεν ἰδεώδη φυσιογνωμίαν ἡ ὁποία θὰ ἐχρησίμευεν ὡς πρότυπον ἰδεώδους γυναικὸς καὶ συζύγου. Ὁ κατὰ τὰ ἄλλα δυστυχὴς οὗτος ἀνὴρ ἐξαιρετικὴν ἔσχε καὶ μεγάλην εὐτυχίαν νὰ συναντήσῃ ἐν τῷ βίῳ του ἔνσαρκον ἀληθῶς ἄγγελον τῆς ὑπάρξεως του· εἶχεν ἡλικίαν ὑπὲρ τὰ 40 ἔτη, ὅτε ἠγάπησεν ἐμμανῶς θελκτικὴν ξανθὴν κορασίδα μόλις δεκαεξαέτιδα. Τρυφερά, λεπτοφυ-

ης ἡ μικρὰ ἀνεψιὰ τοῦ δικαστικοῦ ἐπιτρόπου *Sauffrant* παρεῖδε πᾶσαν ἄλλην τιμὴν καὶ λατρείαν καὶ προσῆλθεν ἐκεῖ ὅπου τὴν ὤθει διάπυρος θαυμασμός. Ὅταν τὴν ἐπιοῦσαν τοῦ γάμου ὁ Ὀλιβιὲ ἐγένετο ὑπουργός, ἐγαήτευσε διὰ τῆς χάριτος της, ἐξέπληξε διὰ τῆς νοημοσύνης της καὶ τῆς ἁπλότητός της κοινωνίαν στίλβουσαν καὶ ἐλαφράν.

«Ἡ Ἀγία Μουσελίνη», «ὁ μικρὸς κυανοῦς πέπλος», ἔλεγον κατὰ τὴν διάβασίν της, καὶ ἡ αἰθέρια αὐτὴ ὑπαρξις ἡ γεννηθεῖσα διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὰς χάριτας τῆς ζωῆς, ὅταν ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή, ἀνέσυρε τὸν κυανοῦν πέπλον καὶ ὑπ' αὐτὸν ἐνεφανίσθη ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζον ἀκόμη, διότι ἀπὸ τῆς βαθυτάτης ἀπομονώσεώς της ἠρύετο τὴν δύναμιν νὰ παρηγορῇ, καὶ ἀπὸ τοῦ καθαρωτάτου μετάλλου τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀγάπης της εἶχε χαλκεύσει θαυμασίως δι' ἐκεῖνον ὃν ἐθαύμαζεν ἔτι μᾶλλον ἐν τῇ δυστυχίᾳ του, ἀόρατον θώρακα, κατὰ τοῦ ὁποίου ἠμβλύνοντο τὰ δηλητηριώδη βέλη. Πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου *La Moutte* εἰς τὰ πέριξ τοῦ *Saint Tropen* ὑψοῦται ἡ καλοικία ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶχεν ἀπέλθει ὁ Ὀλιβιὲ κατὰ τὰς ὡραίας ἡμέρας τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ὅπου ἐπανῆλθε μετὰ τὴν θύελλαν. Κατὰ τὴν εἴσοδον ὑπάρχει δωμάτιον πολὺ μικρὸν ἐπεστρωμένον διὰ πλινθίων μὲ ἓν παράθυρον δρύφρακτον ἐπὶ τοῦ φαιοῦ τοίχου.

—Ἀληθὲς κελλίον μοναχοῦ. Ὡς μόνην ἐπίπλωσιν εἶχε δύο ἕδρας, ἡ μία ἀπέναντι τῆς ἄλλης, καὶ ἔμπροσθεν ἑκάστης τούτων ἀνὰ ἓν μαθητικὸν ἀναλόγιον. Ἐκεῖ ἐπὶ εἴκοσι συνεχῆ ἔτη, ἐν τῷ στενῷ καὶ γυμνῷ κελλίῳ εἰργάσθησαν καὶ διεβίωσαν ὁμοῦ ὁ Ὀλιβιὲ καὶ ἡ ἐπίχαρις καὶ ἀνθηρὰ πάντοτε σύζυγός του οὐχὶ δι' αὐτὸν οὔτε δι' αὐτὴν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν ἱστορίαν· ἀνέλαβε νὰ συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ πολέμου τοῦ 1870 συνάπτων αὐτὴν πρὸς τὴν τοῦ 1866 καὶ ἔπειτα τὴν τοῦ 1866 πρὸς τὴν τοῦ 1864. Ἤδη εἶχε συλλέξει τὴν ὅλην καὶ συνετέλεσε τὸν πρῶτον τόμον, ὅτε πρὸ τοῦ τρομεροῦ ἀγῶνος, ὃν ὑπελαμβάνετο νὰ διεξαγάγῃ τὸ σῶμα ὑπεχώρησεν ἐπτοημένον. Βαρεῖα ἐξεδηλώθη ἀσθένεια. Ὁ Ὀλιβιὲ κατέβαλε τὴν νόσον καὶ μετ' ἐπιμονῆς καὶ ἐγκαρτερήσεως, ἐντὸς 10 ἐτῶν, ἐδημοσίευσε 10 τόμους.

Ἀλλὰ οἱ ὀφθαλμοί του κατατριβέντες δὲν ἠδύναντο πλέον. Μικρὸν κατὰ μικρὸν τὸ κελλίον ἐζοφοῦτο· μετ' ὀλίγον ἐπῆλθεν ἡ νύξ. Ἐν τῷ σκότει ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον του χάρις εἰς τὴν σύντροφόν του ἡ ὁποία συνέλεγε δι' αὐτὸν τὰ κείμενα, τῷ τὰ ἀνεγίνωσκε καὶ τὰ ἐπανεγίνωσκεν, ἔγραφε δὲ καθ' ὑπαγόρευσίν του· ὅταν ἐπρόκειτο ἱστορία πολέμου τινός, ἐξέτεινε πρὸ αὐτοῦ τὸν χάρτην, ὡδήγει τοὺς δακτύλους του ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν καὶ τότε, ὡσεὶ εἶχε παραστῇ εἰς τὸ δρᾶμα, ἢ μᾶλλον ὡσεὶ εἶχε μετάσχει ὁ γέρων τὸ σῶμα, ἡμιπέπηγώς, ἀλλὰ μὲ τὴν ψυχὴν φλέγουσαν, ἔκαμε εἰς τὴν διήγησίν του νὰ διαπτύῃ ποικὴ φλογερὰ ἐκ τῶν μυχῶν. Ἀλλ' εἶχε σημάνει ἡ ὥρα, εἶχε σημάνει πρὸ πολλοῦ καὶ ἰδοὺ ἀφοῦ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος παρέτεινε τὸ τέρμα, ὁ θάνατος ἔκρουε τὴν θύραν μᾶλλον μᾶλλον ἀνυπόμονος. Ὑπὸ τὰς περιπτύξεις τοῦ θανάτου εἰργάσθη ἀκόμη. Συνετέλεσε τὸν πρωτελευταῖον τόμον, ἔγραψε τὰ διάφορα μέρη τοῦ τελευταίου. Τότε μειδιῶν διὰ τὸ συντελεσθὲν ἔργον ἀφέθη κατὰ τοὺς ἰδίους του λόγους εἰς ἐκείνην ἡ ὁποία ἤρχετο νὰ τὸν ζητήσῃ ἵνα τὸν ὁδηγήσῃ ἐκεῖ ὅπου ἦτο καλὸν νὰ ὑπάγῃ.

Αἱ ἀνωτέρω ἀποκαλύψεις τοῦ *Bergson* ἐξαγνίζουσι τὸν Ὀλιβιὲ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἀναδεικνύουσι δὲ αὐτὸν ὑπέροχον ἄνδρα πολιτικὸν καὶ ὑπέροχον πατριώτην ἀφιερώσαντα ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος καὶ ὑπομείναντα [illegible] ἀτιμίαν καὶ τὴν ἀτίμωσιν αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ κόσμου χάριν τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας. Εἴκοσιν ὅλα ἔτη ἔφερε τὸ βάρος τῆς ἀτιμίας ἀγόγγυστος καὶ τὰ ἔτη ταῦτα ἀφιέρωσε εἰς συγγραφὴν ἱστορίας, οὐχὶ μόνον ἵνα παρηγορήσῃ τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ 1870 ἀλλὰ καὶ νὰ προμηνύσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν νέους ἐπικειμένους κινδύνους, ἵνα παρασκευασθῇ καὶ ἀντιμετωπίσῃ αὐτούς. Τριάκοντα ἔτη πρὸ τῆς μάχης τοῦ Μάρνη, «1914», ἔγραφε: «Ἡ Πρωσσία ἐπροκάλεσε τὸν Ναπολέοντα τρίτον· τίς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι αὐτὴ δὲν θὰ προκαλέσῃ καὶ τὴν δημοκρατίαν; Ὑπάρχει μικρὸν χωρίον εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Καμπανίας τὸ ὁποῖον θὰ δώσῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὴν νίκην ἥτις θὰ ἐξαλείψῃ τὸ Σεδάν.

Λυκτὸς καὶ ἡμέρας ὀνειροπόλει διὰ τὴν Πατρίδα, τὴν ὁποίαν ἠγάπα περιπαθῶς, τὴν ἐξάλειψιν τοῦ αἴσχους τοῦ 70, καὶ ὅταν ἐψυχορράγει ἀφοῦ μάτην ἐδοκίμασε νὰ ἀπαγγείλῃ τὰ ὀνόματα τῶν τέκνων του, αἴφνης ἐγειρόμενος καὶ θραύων τὸ κάλυμα ἀνεφώνησε: «Οἱ στρατιῶται! οἱ στρατιῶται!» Ἐπανέπεσεν ὕστερον ἀναίσθητος. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐξέπνευσεν.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΠΑΡΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΑ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΛΗΘΕΙΑΙ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κου ΓΚΙΛΠΕΡΤ ΜΑΡΡΕΥ

Τῇ 28)11 Ἰουλίου ἐν Λονδίνῳ ἐγένετο ἡ ἐτησία συνέλευσις τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου καθ' ὃν ὁ τε πρόεδρος αὐτοῦ κ. Πέμπερ Ρίηβς καὶ ἄλλοι ὡμίλησαν περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Συνδέσμου καὶ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ ἰδεωδῶν. Τῶν λόγων τούτων ὡς σημαντικώτερον μεταφέρομεν ἐκ τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνοφώνου «Ἑσπερίας» τὸν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ποιήσεως ἐν Ὀξφόρδῃ κ. Γκίλπερτ Μάρρεῦ.

«Αἰσθάνομαι πάντοτε κάποιαν στενοχωρίαν καὶ κλίσιν πρὸς ἀντιλογίαν ὅταν ἀποδίδωσι τὸν φιλελληνισμόν μου εἰς τὴν φιλαρχαιότητα καὶ νομίζω ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ ἔχω τὴν ὑποστήριξιν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Δὲν αἰσθάνομαι ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀποκλειστικῶς διὰ φιλαρχαίους σκοπούς. Φυσικὰ ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ βάρος, τὴν δόξαν καὶ τὸν κίνδυνον τῆς θαυμαστῆς ἱστορίας της. Ὅλα ταῦτα τὰ στοιχεῖα ὑφίστανται καὶ ὁσάκις ὁμιλοῦμεν περὶ Ἑλλάδος κατ' ἀνάγκην ἐνθυμούμεθα καὶ τὴν ἱστορίαν της, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀληθὲς βάρος. Ὁ υἱὸς μεγάλου ζωγράφου ἢ μεγαλοψύχου ἀνδρὸς αἰσθάνεται περίπου τὸ αὐτό.

Ἐὰν ἦσθε υἱὸς τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου, νομίζετε ὅτι θὰ ἠδύνασθε νὰ περιπατῆτε ὅλως ἥρεμος ἐν τῇ ὁδῷ σας; Αἱ ἀναπόφευκτοι προσδοκίαι τοῦ κόσμου παρακολουθοῦσαι καὶ ἐπιβαρύνουσιν ὑμᾶς.

Φυσικῷ τῷ λόγῳ ὑπάρχει καὶ ἡ ἐμπνευσις. Πᾶς Ἕλλην ὅστις συμμετέχει τοῦ ἔργου τῆς διαμορφώσεως τῶν τυχῶν τῆς πατρίδος του πρέπει νὰ ἐμπνέηται ἀπὸ τῆς μεγάλης χορείας τῶν διανοουμένων καὶ τῶν συγγραφέων, τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, τῶν ἁγίων ὡς καὶ τῶν πολεμιστῶν καὶ κατακτητῶν ἐξ ὧν κατάγεται.

Ὑπάρχει ἐπίσης καὶ κίνδυνος.

Ἀποτελεῖ μέγαν κίνδυνον δι' οἱονδήποτε ἔθνος, οὐχὶ ἀρχετὰ ἰσχυρὸν εἰς ὀλίγην δύναμιν καὶ ἐδαφικὴν ἔκτασιν, νὰ ἔχῃ ὀπισθέν του ἀναμνήσεις Αὐτοκρατορίας. Θὰ προβῶ ἔτι περαιτέρω. Νομίζω ὅτι ἡ ἀνάμνησις Αὐτοκρατορίας ἢ οἱονδήποτε γεγονὸς ἱστορικὸν ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν χειροτέρων συμβούλων διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἑνὸς Κράτους. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπάρχει Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἐν Κ)πόλει καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς Μικρασιατικῆς παραλίας, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς οὗτος πληθυσμός, ὡς ὅλοι οἱ ἄλλοι πληθυσμοὶ τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, συνήθως κακοδιοικεῖται, ἀποτελεῖ λόγον ἀποχρῶντα διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Ἑλλάδος, πρέπει, ὅμως, νὰ εἴπω ὅτι μένω ψυχρὸς πρὸ ἐκείνων οἵτινες ὁμιλοῦν περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς κληρονομίας καὶ τῶν ἀναμνήσεων μεγάλης Αὐτοκρατορίας. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἐπικίνδυνον διὰ κάθε μικρὸν κράτος Δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ, ὄχι μόνον δι' οὓς λόγους ἀνέφερεν ὁ Πρόεδρος ἡμῶν ἀλλὰ καὶ δυνάμει τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς Συμμαχικῆς πολιτικῆς ὅπως καιεστρώθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ υἱοθετήθησαν ὑπὸ πλείστων Ἄγγλων πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ἐὰν θὰ διακανονίσωμεν τὰς τύχας τοῦ κόσμου οὕτως ὥστε αἱ χῶραι νὰ διανεμηθῶσι συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν παρόντων πληθυσμῶν αὐτῶν, τότε ἡ μεγάλη ἐπέκτασις, ἡ πελωρία ἐπέκτασις τῆς Ἑλλάδος εἶνε ζήτημα φυσικόν, ζήτημα τὸ ὁποῖον κατ' ἀνάγκην ἀπορρέει ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας διεκηρύξαμεν.

Ἀλλὰ ἡ πραγματική, ἡ ἀληθὴς κληρονομία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε μὲ Αὐτοκρατορίας ἢ μὲ ἐδάφη. Εἶναι πνευματική κληρονομία, κληρονομία ἥτις δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολέμου τούτου ἀναφέρω ἀληθεῖας αὐτοδήλους. Ἐὰν θέλετε νὰ ἀναγνώσετε διατριβήν τινα, εἶδος ἐσωτερικῆς φιλοσοφικῆς ἐκθέσεως περὶ τοῦ εἴδους τῆς διανοητικῆς μεταβολῆς, τῆς καταπτώσεως τοῦ χαρακτῆρος, τῆς παροξύνσεως τῶν αἰσθημάτων ἥτις ἐπιτελεῖται κατὰ τὴν διάρκειαν μακροῦ πολέμου, τότε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ρίψετε ἓν βλέμμα εἰς τὰς σελίδας τοῦ Θουκυδίδου, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ἀνακαλύποντες ἐκ νέου ὅτι ὅλα ὅσα θέλουν νὰ εἴπουν, ἔχουσι γραφῇ εἰς τὸ ἔργον ἐκεῖνο. Δὲν γνωρίζω πόσοι ἄνθρωποι στρέψαντες τὴν προσοχήν των εἰς τὰς κωμικωτέρας καὶ ὀλιγώτερον διδακτικὰς σημειώσεις ἐπὶ οἰκιακῶν ζητημάτων διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, δὲν ἀνεμνήσθησαν τοῦ Ἀριστοφάνους, εἰς οὗ τὰ ἔργα εὗρον ὅλας τὰς δεισιδαιμονίας, ὅλους τοὺς συκοφάντας καὶ ὅλους τοὺς μισοξένους, οἵους συναντῶμεν σήμερον. Καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ ἀγροιώτεροι κατατρέχοντες τοὺς ξένους, κατὰ τὸν Ἀριστοφάνη, ὡμίλουν γενικῶς μὲ ξενίζουσαν προφοράν. (Γέλωτες). Ἐχαριεντίζοντο τότε μὲ τὸν ὑπουργὸν τοῦ ἐπισιτισμοῦ, ἐχαριεντίζοντο μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν εὐεξίαν ἣν ἠσθάνοντο ὁσάκις ἐγένετο πλουσία τις ἁλιεία ἰχθύων. Πᾶσαι αἱ μικροδυσχέρειαι τοῦ καθημερινοῦ βίου, ὅλοι οἱ μικροερεθισμοὶ καὶ ὅλα τὰ ἄτοπα, πάντα ταῦτα συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν μεγάλην πνευματικὴν κληρονομίαν ἣν ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς ἡ ἀρχαία Ἑλλάς.

Ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος εἶνέ τι ὅπερ δὲν δύναται καὶ θέλουσα νὰ κρατήσῃ δι' ἑαυτὴν μόνον. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θέλει ν' ἀποκλείσῃ τοὺς ἄλλους· ἀναποφεύκτως τὸ μέλλον τοῦ κόσμου θὰ ἐμπνέηται ἐξ αὐτῆς ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι.

Ἀνεξαρτήτως πάντων τούτων ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς ἔχει τὰ ἰδιά της θέλγητρα.

Νομίζω ὅτι δύναταί τις νὰ εἴπῃ χωρὶς φόβον μεγάλης ἀντιρρήσεως, ὅτι μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἡ πλέον ἐλευθέρα, ἡ πλέον μεμορφωμένη, ἡ πλέον πεπολιτισμένη χώρα. Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὀλιγώτερον ἐστιγματισμένη ὑπὸ ἐγκλημάτων ἢ ἡ ἱστορία οἱουδήποτε ἄλλου ἔθνους. Ἔχει περισσότερον ἐν ἑαυτῇ τὸ πνεῦμα τῆς Δύσεως καὶ συνδέεται στενώτερον μετ' αὐτῆς ἢ οἱ ἄλλαι Βαλκανικαὶ χῶραι. Δι' ὅλα ταῦτα θὰ ἀπῄτων ὅπως ὅλοι ὅσοι θαυμάζουν τὸ παρελθὸν τῆς Ἑλλάδος ἐνδιαφέρωνται δι' αὐτὴν ὅπως εἶναι σήμερον.

Ὁ κ. Πρόεδρος ὡμίλησε περὶ τῆς σημερινῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Χωρὶς νὰ φέρω τὴν ἐλαχίστην ἀντίρρησιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα, ἐπιθυμῶ νὰ ὑποδείξω ὅτι τὰ σχετικὰ μὲ τὴν Ἑλλάδα προβλήματα ἦσαν καὶ εἶναι ἰδιαιτέρως δυσχερῆ. Ἡ ἱστορία της εἶνε πλήρης δυσχερεστάτων ἀγώνων. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πέπρωται ἐν τῇ ἐξαπλώσει του ν' ἀγωνίζεται διαρκῶς κατὰ ἰσχυροτέρων πέριξ αὐτοῦ ἐχθρῶν. Ἀκριβῶς εἰς τοῦτο ἔγκειται ἡ δυσχερής του θέσις, ἀλλὰ πάντοτε ἔδειξεν ἔκτακτον καρτερίαν καὶ ἀφωσίωσιν εἰς τὰ ἰδεώδη του.

. . . . . .»

* * *

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πολλὰ ἔχουσι νὰ διδαχθῶσι ρευστοί τινες καὶ πλαδαροὶ Ἕλληνες, ἀδυνατοῦντες νὰ φέρωσι τὸ προγονικὸν βάρος καὶ τυφλούμενοι πρὸ τῆς προγονικῆς αἴγλης καὶ ἀποστρέφοντες τὰ λελωβημένα ὄμματά των ἀπ' αὐτῆς.

Ἀρνεῖται ὁ φιλέλλην Ἄγγλος καθηγητὴς εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τοὺς πόθους καὶ τὰ ἰδεώδη του διὰ τὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ μετὰ ψυχρότητος ἀποβλέπει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Κωνσταντίνου, διότι δὲν φαίνεται μελετήσας ἐμβριθῶς καὶ ἀπροκαταλήπτως τὴν ἱστορίαν τῆς Αὐτοκρατορίας ταύτης ἀλλ' οὔτε ἠδυνήθη νὰ καταμάθῃ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἥτις οὐδέποτε οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν μίαν ἀπέστρεψε τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς ἀνταξίας αὐτῆς ψυχῆς τοῦ Κωνσταντίνου.

Εἶναι μικρὸν ἔθνος ὁ Ἑλληνισμὸς ἀριθμητικῶς, διότι ἐπὶ αἰῶνας ἠγωνίσθη κατὰ πάντων τῶν βαρβάρων λαῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του καὶ ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ ὃν αὐτὸς ἐδημιούργησε καὶ περιέσωσε καὶ μετέδωκεν εἰς τὸν κόσμον ὅλον· ἀλλ' ὅσῳ μικρὸν ἔθνος καὶ ἂν ἐγένετο ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν κατέχει καὶ κατοικεῖ τὰς χώρας τῶν προγόνων του, αἵτινες δὲν μετεβιβάσθησαν εἰς αὐτὸν ἁπλῶς κληρονομικῷ δικαιώματι, ἀλλ' ἐπότισεν ἑκάστοτε ταύτας δαψιλῶς διὰ τοῦ αἵματος ἢ τῶν δακρύων του, καὶ ὁ φιλέλλην καθηγητὴς ἔρχεται νὰ ἀρνηθῇ τόσον ἀπαράγραπτα δίκαια ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας καὶ νὰ παρίδῃ τὴν μεγάλην ψυχὴν τοῦ Κωνσταντίνου, ἥτις ἐθέρμανε καὶ ἐζωογόνησε τὴν φυλήν μας ἐπὶ τόσους αἰῶνας καὶ δὲν θὰ παύσῃ νὰ φέρῃ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐκεῖ ὅπου τρόπον ἡρωϊκῶς ἠγωνίσθη καὶ ἔπεσεν ἐνδόξως καταλιπὼν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ἀκέραια καὶ ἀλώβητα τὰ ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας δικαιώματα.

ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ὁ καθηγητὴς κ. Μάρρεῦ ἐγνώρισε τὸν μέσον καὶ τὸν νεώτερον Ἑλληνισμὸν μακρόθεν καὶ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς παραμορφωμένης καὶ διεστραμμένης ἱστορίας αὐτοῦ, καὶ εἶνε ψυχρὸς πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἀμφισβητεῖ τὸ δικαίωμα εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας, ἄλλως ὅμως ὁμιλοῦσιν οἱ ἀναστραφέντες καὶ γνωρίσαντες τοὺς συγχρόνους Ἕλληνας.

Τὴν συνέλευσιν τοῦ Ἀγγλελληνικοῦ Συνδέσμου ἐπεσφράγισεν ὁ ἄγγλος πλωτάρχης Καρντέλ, μέλος διατελέσας τῆς Ἀγγλικῆς Ναυτικῆς Ἀποστολῆς ἐν Ἑλλάδι ὅστις προτείνων τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροέδρων ἐπεῖπεν:

«Τὰ τέσσαρα ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα ὑπηρέτησα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ναυτικὸν θεωρῶ τὰ εὐτυχέστερα καὶ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα τῆς ζωῆς μου. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τώρα ἀνήκω εἰς τὸν Ἀγγλοελληνικὸν Σύνδεσμον δὲν εἶνε μόνον ὅτι συμφωνῶ τελείως πρὸς ὅλους τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καὶ διότι ἔχω ἐν ἐμαυτῷ ζωηρὸν τὸ αἴσθημα τῆς συναδελφότητος πρὸς ἐκείνους μετὰ τῶν ὁποίων συνεμερίσθην τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης.

Ὑφίσταται πάντοτε ἓν εἶδος μασωνίας μεταξὺ ὅλων τῶν ναυτικῶν, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπεθύμουν ποτὲ νὰ συνταξιδεύσω μὲ καλλιτέρους ναυτικοὺς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ. Κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν μου ἐν αὐτῷ δὲν περιωρίσθην μόνον εἰς γραφικὴν ἐν Ἀθήναις ἐργασίαν. Ἔκαμα πολλοὺς πλοῦς ἐπὶ Ἑλληνικῶν πολεμικῶν καὶ ἠδυνήθην νὰ πεισθῶ ὅτι ὁ Ἕλλην ναύτης δὲν ἔρχεται δεύτερος ἐν συγκρίσει πρὸς κανένα ἐν τῷ κόσμῳ».

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΙ

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

Ἐνῷ οἱ Φιλέλληνες τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου, ὡς ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς καθηγητής, ἐρασιτεχνικῶς μόνον ὁμιλοῦσι περὶ τῶν ἐθνικῶν δικαίων τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν ἰδεωδῶν ἡμῶν, οἱ φιλοβούλγαροι ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ἀπεγοητεύθησαν οὔτε ὑπὸ τοῦ χυθέντος καὶ χυνομένου καθ' ἑκάστην ἀγγλικοῦ αἵματος διὰ βουλγαρικῶν σφαιρῶν καὶ λογχῶν οὔτε ὑπὸ τῆς τοσαύτης ἀπιστίας αὐτῶν, καὶ ἐν τῶν σημαντικωτάτων ὀργάνων τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου ὁ «Μαγγεστριακὸς Φύλαξ» ἔγραψεν ἐσχάτως τοιάδε:

«Ὁ κ. Μαλίνωφ, ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ ἄνευ περισσῆς ἀβρότητος ὅτι ἡ Τουρκία δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἐλαχίστην ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ ὅτι αὕτη δὲν θὰ παραχωρήσῃ σπιθαμὴν ἐδάφους εἰς τοὺς Τούρκους.» Ἐφ' ὅσον ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν διευθετεῖται, ἀποτελεῖ χαίνουσαν πληγὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Συμμαχίαν καὶ οὐδεμία συνεννόησις δύναται νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακόν. Ἡ Ἀδριανούπολις εἶνε διὰ τοὺς Τούρκους ἱερὰ πόλις, καὶ οἱ Νεότουρκοι θέλουν νὰ ἐξασφαλίσωσιν αὐτήν. Διὰ τοὺς Βουλγάρους, πᾶσα σπιθαμὴ γῆς ἣν ἀπέσπασαν ἐκ τῆς Τουρκίας εἶναι ἐπίσης ἱερά. Ἡ Βουλγαρία ἀποτελεῖ τὸν ἀσθενέστερον κρίκον τῆς Κεντρ. Συμμαχίας. Τὰ Βουλγαρικὰ φύλλα γράφουσι τὰ ἑξῆς: «Οἱ Βούλγαροι βλέπουν ὅτι μετῆλθον ἀκροσφαλῆ πολιτικὴν καὶ διερωτῶνται διατί μάχονται περαιτέρω: «Ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν διατί συνεκρούσθημεν πρὸς τοὺς Ρώσους καὶ τίνα σημασίαν ἔχει δι' ἡμᾶς μία πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ συμμαχία μετὰ τῆς Γερμανίας.» Ὡρισμένως θὰ ἦτο μωρὸν νὰ δώσῃ κάνεις ὑπερβολικὴν σημασίαν εἰς τὰς πικροχόλους ταύτας ἐκφράσεις. Ἐντούτοις εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Βουλγαρία ἀποτελεῖ τὸν ἀσθενέστερον κρίκον τοῦ συνδυασμοῦ τῆς Κεντρ. Εὐρώπης. Κατὰ τύχην ἡ σημασία της διὰ τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις εἶναι μεγίστη. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου ἀνεγνωρίσαμεν ὅτι ὁ Εὔξεινος ἀπετέλει κλεῖδα τῆς νίκης. Σήμερον ἔτι ὁ Εὔξεινος εἶνε μία τῶν κυριωτέρων κλειδῶν τῆς νίκης. Ἂν οἱ Σύμμαχοι κατορθώσωσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν Εὔξεινον, πάντα τὰ μεγάλα σχέδια τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Τουρκίας κατὰ τῆς Ἀσίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν ἀντιμετωπίζονται. Ἀποκαθίσταται ἡ ἄμεσος μετὰ τῆς Ρωσίας ἐπικοινωνία καὶ σχηματίζομεν ὁρμητήριον ἐξ οὗ δυνάμεθα ν' ἀναστήσωμεν τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον, ἐὰν εἶναι ἀκόμη δυνατὴ τοιαύτη ἀνάστασις. Ἡ συντομωτέρα ὁδὸς πρὸς τὸν Εὔξεινον διὰ τοὺς Συμμάχους εἶναι ἡ μετὰ τῆς Βουλγαρίας Συνεννόησις.

Ἡ ἐπίτευξις τοιαύτης συνεννοήσεως ἀφίεται εἰς τὴν διπλωματίαν. Ἡ ἀνταμοιβή της εἶνε ἀξία τῆς πλήρωμῆς. Τὸ ἔθνος καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐγκύψωσιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ ἐγκαταλίπωσιν ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν ὀπτασίαν τῆς εἰς Σιβηρίαν ἐκστρατείας. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δύνανται νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι δὲν εὑρίσκονται εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Ὅσῳ τάχιον τόσῳ κάλλιον». Ἡ ὑπόθεσις κατεπείγει».

Πολὺ ἀδεξίως κρύπτονται ὑπὸ τὸ ἄρθρον καὶ τὰς εἰσηγήσεις ταύτας οἱ ἀδελφοὶ Πῶξτον ἢ ἄλλοι ἑταῖροι τοῦ φιλοβουλγαρικοῦ Βαλκανικοῦ Κομιτάτου, οἵτινες ἐγένοντο καὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι διὰ τὰς διπλωματικὰς ἀποτυχίας τῆς Συνεννοήσεως ἐν τῇ Βαλκανικῇ. Ἐκ νέου τώρα ἀποπειρῶνται νὰ παραστήσωσι τὴν Βουλγαρίαν ὡς ἀπαραίτητον καὶ σπουδαιότατον παράγοντα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Συνεννοήσεως ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, καὶ προδικάζουσι μάλιστα καὶ γενναίαν ἀμοιβὴν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας εἴποτε αὕτη συνετάσσετο μετὰ τῆς Συνεννοήσεως.

Ἡ Ἑλλὰς, διότι ἐτήρησεν εὐμενῆ πρὸς τὴν Συνεννόησιν οὐδετερότητα, ἐχαρακτηρίσθη ὡς πολεμία, καὶ τώρα πολεμοῦσα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων παρορᾶται καὶ παροσιωπῶνται τὰ δίκαια αὐτῆς, ἐνῷ ἡ

Ο ΑΘΕΪΣΜΟΣ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ

Ἐν καιρῷ πέρυσι κατηγγέλθησαν ἡμῖν πολλὰ ἔκτροπα ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ καὶ ἀθεϊστικαὶ ἐκδηλώσεις μεταξὺ τῶν τροφίμων αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὅμως οἱ καταγγέλλοντες δὲν παρεῖχον ἐμπεριστατωμένας ἀποδείξεις οὐδ' ἤθελον νὰ ἀναλάβωσι δημοσίᾳ τὴν εὐθύνην τῶν καταγγελιῶν αὐτῶν, καίτοι ἐπιστεύσαμεν ὁλοσχερῶς δὲν ἠδυνάμεθα νὰ διατυπώσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰ καταγγελλόμενα. Ἤδη ὅμως ἔχομεν ἀψευδῆ μαρτυρίαν αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ ἐκθέτομεν ἐνώπιον τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ καὶ ἀναμένομεν τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτοῦ μετὰ τὴν φρίκην τὴν ὁποίαν θὰ αἰσθανθῇ πᾶς μὴ πεπωρωμένος τὴν θρησκευτικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν.

Περιῆλθεν εἰς ἡμᾶς ἐπιστολὴ Ἱεροδιδασκάλου πρὸς συμμαθητήν του, ἥτις ἀναδίδει ὅλην τὴν δυσωδίαν καὶ ἀποκαλύπτει τὸν βόρβορον ὅστις μολύνει τὸ περιεχόμενον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ἐκπαιδευτηρίου, ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτὸ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Τῆς ἐπιστολῆς πιστὸν ἀντίγραφον εἶναι τόδε :

Σέργι μου,

Μόλις τώρα βγῆκα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιὰ ποῦ εἴμαστε ἀπὸ τὰς 5 τὸ πρωΐ καὶ κάθουμαι νὰ σοῦ γράψω. Προλαμβάνω νὰ σοῦ πῶ πῶς δὲν πρέπει νὰ νομίζεις πῶς δὲ θὰ γράψω καλὰ ἐπειδὴ τώρα βγῆκα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία!!! γιατὶ ξέρεις σήμερα, ὁ κόσμος μεταλαβαίνει καὶ εὐχαριστιέται κι' ὁ κόσμος . . . . νὰ πηγαίνει στὴν Ἐκκλησία νὰ βλέπῃ τὰ σχολεῖα (τοὺς μαθητὰς) νὰ μεταλαβαίνουν. . . . Νὰ ἤμουνα Παπᾶς . . . . Ἀχ ! θὰ τὸ πεθυμοῦσα. Ἀλλὰ ἀλοίμονο στὴν Ἐκκλησιὰ ποῦ θὰ μὲ διώριζε νὰ μεταλάβω τὸν Κόσμο . . . . Δὲ ξέρω τί ἁγία μετάλιψι θὰ ἔδινα. . . . Ἴσως. . . . φιλιά... Ναί!! Θὰ δρόσιζα πιὸ καλὰ ἐγὼ παρὰ ὁ σακάτης ὁ παπᾶς τὰ φλογισμένα.... χείλια τοῦ ὡμορφόκοσμου ποῦρχεται· ἀνήξερα κι' ἀθῶα νὰ ἑνωθῇ μὲ τὸν Χριστό. Ναί πάλε μὲ τὸν Χριστὸ θὰ ἑνόνουνταν ἀλλὰ μὲ τὴ διαφορὰ αὐτὴ ὅτι θὰ ἑνώνουνταν μὲ τὸ Χριστό....δουλο. Αἴ ; πῶς σου φαίνεται ; Δὲν πεθυμᾶς τὴ θέσι αὐτὴ τοῦ Παπᾶ γιὰ τὴ μέρα ἐκείνη τὴν Ἁγία ;

Καλοντυμένα, λουσμένα, συχωρεμένα, ἀθῶα τριγονάκια νὰ δέχουνται ἀπὸ σένα (τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ).

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ τέτοια πνευματικὴ ἀπόλαυσι δὲν μπορῶ παρὰ νὰ σοῦ πῶ πῶς εἶμαι εὐτυχής ! Γιατὶ μετάλαβα κ' ἐγώ. Μὰ ἐγὼ μετάλαβα ἀληθινὰ καὶ ὄχι ψεύτικα, σὰν τὴν μετάλιψι ποῦ δίνει ὁ Παπᾶς. Ὁ νοῦς μου ἀνάλαφρος καὶ καθαρὸς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίαις, τώρα γυρνάει ἐπάνω ἀπὸ οὐράνια κορμιὰ καὶ ἀπολαύει, ἀφήνοντάς με ἀφηρημένο γιὰ ὧρες πολλές.... κι' εὐχαριστιέμαι... καὶ ἀπολαύω κι' ἐγὼ χωρὶς κανεὶς νὰ μὲ βλέπει καὶ νὰ μὲ ζηλεύει κιόλας.

Ναὶ καλὸ θάναι νὰ συνδυάζει ἡ γυναῖκα τὰ δυὸ ἀπαραίτητα σὲ μιὰ ἄξια τῆς Ἀγάπης μας γυναῖκα, ὁμορφιὰ καὶ ἐξυπνάδα, μὰ σὰν δὲν μποροῦν νὰ συνδυαστοῦν τέλεια καὶ τὰ δύο τί νὰ γίνῃ. Πρέπει τὸ ἕνα νὰ ὑποχωρήσῃ κᾶπως. Μὰ κᾶπως, πολὺ λίγο καὶ ὄχι πολύ. Καὶ κάλιο νὰ ὑποχωρεῖ τὸ πρῶτο (γιὰ μένα) παρὰ τὸ δεύτερο. Κάλιο ἡ κόρη π' ἀγαπᾶς νὰ ξέρῃ νὰ ἐκτιμᾷ τὴν ἀγάπη σου καὶ νὰ μπορεῖ μὲ τὰ δυνατὰ φτερὰ τῆς φαντασίας της νὰ πετᾷ μαζί σου ψηλὰ ἐπάνω ἀπὸ τὸν συχαμένο τὸν κόσμο, παρὰ νὰ σὲ κάνει ἐσένα νὰ τρελλένεσαι ἀπ' τὴν ὁμορφιὰ της καὶ νὰ μὴ μπορεῖ καὶ κείνη νὰ σ' ἀκολουθάει εἰς τὰ αἰθέρια ὕψη ποῦ φτάνεις μὲ τὴ φαντασία σου ἐξ αἰτίας της

Τώρα, ἂν ἐκείνη. . . εἶναι βλάκας, δὲν ξέρω.Δίγης ὥρας συνομιλία δὲ μπόρεσε νὰ μοῦ δώσῃ νὰ καταλάβω ἂν εἶναι ξυπνὴ ἢ μή. Ἀλλὰ ξυπνὴ ὅταν σοῦ ἔλεγα ἐγὼ δὲν ἐνοοῦσα ὅτι εἶναι τετραγωνικὸ μυαλὸ ἀλλὰ ὅτι δὲν εἶναι στενοκέφαλη κι' ἀνόητη σὰν πολλές.

Τὸ μωρό σου ἐδῶ ὅσο πάει καὶ ὁμορφαίνει. Οἱ δέσμιοί της μέρα μὲ τὴ μέρα πληθαίνουν κάτω ἀπὸ τὸ μαγικὸ μπαλκόνι καθισμένοι σ' ἕνὸς μπαρπέρη (ὑυσανάγνωστος) τὲς καρέκλες. Κι' αὐτὴ ἀπὸ πάνω μὲ τὰ γεμάτα ἀπὸ φλόγες μάτια της καίγει. . . . καρδιές. . . . Καὶ ὁ Γιασουμῆς ἀκόμα σέρνετε στὰ μάτια της δεμένος. Μὰ ὄχι κ' ἐγώ. Ἐμένα δὲ μὲ πλανοῦν τὰ φλογισμένα μάτια οὔτε ἡ ἀγγελικὴ ὁμορφιά· Ἐμένα μὲ πλανάει ἡ ἀγάπη ἡ ἀληθινὴ καὶ τὰ λόγια τὰ γλυκὰ τὰ ἐρωτικὰ τ' ἀληθινὰ γεμάτα ἀγάπη καὶ ἔρωτα. Ναί, μόνο αὐτά. Γι' αὐτὸ καὶ καμιᾶς ὡς τώρα τὰ μάτια οὔτε ἡ ὁμορφιὰ κατόρθωσε νὰ μὲ κάμῃ σκλάβο της μὰ οὔτε θὰ κατορθώσῃ πιστεύω, γιατὶ δὲ βρέθετι καμιὰ ν' ἀγαπάει ἀληθινὰ κ' ἰδανικὰ γιὰ νὰ μὲ σύρῃ πίσω ἀπὸ αὐτὴν μὲ τὴν ὁρμὴ τὴ δυνατὴ τῆς ἀγάπης της.

Γι' αὐτὸ καὶ λέω πῶς ὅλο πετιέμαι μὲ τὴ φαντασία στὰ ψυλὰ μονάχος καὶ ζῶ ὥρες ἀφηρημένος, γιατὶ 'σὲ καμιὰ ἡ καρδιὰ μου δὲν ἀνοίχτηκε ἀκόμα γιὰ νὰ δεχθῇ μέσα της ἕνα ταπεινὸ ἔρωτα, καὶ γί' αὐτὸ ἀνάλαφρη κι' ἐλεύθερη μπορεῖ νὰ γυρνάει ὅπου θέλει χωρὶς νὰ φοβᾶται.

Θὰ σοῦ εἶναι περίεργο πῶς, νέος 18 χρονῶν, στὸ ἄνθος τῆς νιότης του ἀπάνω, νὰ μὴ ἀγάπησε ἀκόμη καμιὰ νὰ μὴ ἄνοιξε τὴν καρδιὰ τῆς ἀγάπης του σὲ καμιά. Μὰ πίστεψέ το γιατὶ σοῦ λέω πῶς εἶν' ἀληθινό.

Τώρα σὰν ξέρεις ἔχουμεν παύσεις. Γιὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου!!!. Ἂς εἶναι καλὰ καὶ ἐκεῖνος ποῦ δέχθηκε νὰ τὸν σταυρώσουν νὰ κάγουμε κι' ἡμεῖς παύσεις. . . . . .

Ἡ ζωή μας ἐδῶ στὴ Σκάλα μπορῶ νὰ σοῦ πῶ εἶναι καλή. Οἱ ἐκλογὲς δίδουν μεγάλην κίνησιν στὴν πόλιν. Τὴν Κυριακὴν ὁλόκληρος ἡ πόλις ἦταν στὸ πόδι. Ἀριστοκράτες καὶ ξυπόλυτοι ἐπάλεσαν, κι' ἐνίκησαν οἱ ξυπόλυτοι. Ὁ κ. Ἰορδανίδης κομματάρχης τῶν ξυπόλυτων. Τοὺς ἄναψε ὅλους ἐναντίον τῶν ἀριστοκρατῶν, τῶν τοκογλύφων καὶ τοὺς ἀκοῦς κάθε μέρα νὰ φωνάζουν κάτω οἱ τοκογλύφοι, κάτω οἱ ἀριστοκράτες μας κάτω ὁ Ζανέτος κ.λ.π. καὶ ζήτω ὁ Ἰορδανίδης μας τὸ παιδὶ τοῦ λαοῦ. Θὰ γίνῃ Δήμαρχος ἂν μείνῃ ἐδῶ. Θὰ ἐκλεγῇ παμψηφεί. Τόσην ἐπιρροὴν ἔχει ἐπάνω εἰς τὸν λαόν.

Ἔκαμε «Προοδευτικὸ Κέντρο» καὶ κάθε νύχτα κάμνει διαλέξεις. Τὸν θαυμάζουν ὅλοι. Ἐξ αἰτίας του ἐκέρδισε στὴν Λάρνακα ὁ Μυλωνᾶς ποῦ ἦσαν ὅλοι σχεδὸν Μακαρικοί. Οἱ παρελάσεις καὶ λοιπὰ τῶν Μυλωνικῶν ἔδωσαν κι' ἐπῆραν τὴν Κυριακήν. Τὰ μεσάνυχτα τὴν Κυριακὴν μέλις ἤκουσαν τὰ ἀποτελέσματα ὅλοι μαζὶ οἱ Μυλωνικοὶ μὲ ἀρχηγὸν τὸν Ἰορδανίδην, τὸν Ματσάκην κλπ. καὶ μὲ τὴν Κυβέρνησιν μάλιστα ποῦ εἶνε Μυλωνική, ἐγύριζαν τὴν πόλιν ὅλην καὶ φώναζαν ὅλοι μαζί: Μυλωνᾶς, Μυλωνᾶς Μυλωνᾶς, ρυθμικὰ καὶ μεγαλόφωνα, μὲ μιὰν κουρτουνιὰν στὸν ὅμο ἐγύριζαν τοὺς δρόμους νὰ δίνουν εἰς τοὺς Μακαρικοὺς παρηγοριά, ποῦ ἦσαν ἀπαρηγόρητοι, καὶ πρὸ παντὸς ὁ γρανιτιῶδης βράχος ποῦ ἔπεσε.

Ἡ «Νεανικὴ Ζωὴ» ἐκδίδεται ὑπὸ ὁμάδος Ἱεροσπουδαστῶν (τρίτη τάξις) ἠθικολόγων, ἠλιθίων μικρούληδων, μὲ τὸν κ. Συνάμα. Πιστεύω νὰ σοῦ ἔστειλαν καὶ σένα καμιὰν Ἀγγελία. Πρόσεξε μὴ γράφτῃς. Ἀπὸ τὴν Τετάρτη καὶ Πέμπτην τάξιν δὲν γράφτηκε κανείς.

. . . . . .

. . . . . .

Περιμένω νὰ μοῦ γράψῃς γρήγορα ἐδῶ στὴν Λάρνακα.
Ἔχεις χαιρετισμοὺς ἀπ' ὅλους.

Μ' ἀγάπη
δικός σου

Χ. Ν. Εἰρήναρχος

Λάρνακι 18 Ἀπριλίου 1918.
(ἤτοι Ἁγία Πέμπτη).

Διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ἀπεκαλύπτεται ἡ ὅλη ἐσωτερικὴ κατάστασις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ (!!) τούτου ἐκπαιδευτηρίου καὶ ἡ ἐπὶ τὰ ἔξω ἔτι δρᾶσις αὐτοῦ, καταδηλοῦται πόσον μεγας κίνδυνος δύναται νὰ προέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κατὰ τῆς θρησκευτικῆς, ἠθικῆς καὶ ἐθνικῆς ὑποστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων, ὅπου θὰ ἐδίδασκον ὡς διδάσκαλοι καὶ θὰ ἐποίμαινον ὡς ἱερεῖς ἐν τῇ Νήσῳ ταυτῃ τρόφιμοι τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου.

Ὅσα ἐν προγενεστέρῳ φύλλῳ κατηγγέλλομεν τὴν γλωσσικὴν διαστροφὴν ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τούτῳ καὶ τὴν παρομοίωσιν τοῦ βιαίου θανάτου μιᾶς σεισοπυγίδος πρὸς τὸν Γολγοθᾶν, δὲν ἐφανταζόμεθα, ὅτι καὶ ἡ γλωσσικὴ διαστροφὴ εἶχε καταντήσῃ εἰς σύστημα ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ὑπονόμευσις τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν τροφίμων του εἶχε προχωρήσει τόσον ἐπικινδύνως, ὅσον ἐμφαίνει ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολή.

Ἐν Ἁγίᾳ Ἑβδομάδι καὶ μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἁγ. Πέμπτης ἱεροσπουδαστὴς γράφει πρὸς συμμαθητήν τοῦ κατυχλευάζων καὶ κατειρωνευόμενος τὴν Θείαν Εὐχαριστίαν, καὶ ἐμπαίζει αὐτὴν τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τοῦδε προλέγει τινα διαφθορὰν καὶ ἐξαχρείωσιν θὰ ἐπέφερεν εἴ ποτε ἐγίνετο ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος !

Τοσαύτη πώρωσις θρησκευτικῆς συνειδήσεως δὲν εἶναι δυναιὸν νὰ προῆλθεν ἐξ οἴκου χριστιανικοῦ πόλεως ἢ χωρίου τῆς Νήσου ταύτης καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι συστηματικὴ ὑλιστικὴ διδασκαλία τῆς χειρίστης μορφῆς ἐπέδρασεν ἐπὶ τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν τούτων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, ἥτις ἐνῷ ἦτο γνωστὴ καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ κατηγγέλθη μάλιστα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἡ κρατοῦσα παράλυσις ἐν αὐτῷ, οὐδεμία ἐγένετο φροντὶς πρὸς περιστολὴν τοῦ μεγάλου ὄντως κακοῦ.

Ἡ ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προελθοῦσα ἐπιστολὴ τοῦ Ζυγαδηνοῦ τροφίμου τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ Γραμματέως τῆς Μητροπόλεως Κιτίου, ἣν ἔχομεν δημοσιεύσει ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ καὶ ἡ χρησιμοποίησις αὐτοῦ ὡς ὀργάνου ἐκλογικοῦ κατὰ τὴν βδελυρὰν ὄντως Μητροπ. ἐκλογὴν Κιτίου καὶ αἱ ἀποκαλύψεις τῆς ἄνωθι ἐπιστολῆς ἐμφαίνουσι πρὸς τίνας σκοποὺς ἐννοοῦσιν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Μητροπολῖται Πάφου καὶ Κιτίου νὰ χρησιμοποιῶσι τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον, καὶ εἰς τὴν κομματικὴν ταύτην διαφθορὰν προστίθεται ὁ ἀθεϊσμὸς ἢ μᾶλλον ὑλισμὸς ἐν τῇ παχυλοτέρᾳ καὶ χυδαιοτέρᾳ μορφῇ του καὶ ὁ κτηνώδης ἡδονισμός, καὶ μετὰ τοιούτων ἐροδίων ἐκπέμπονται παρὰ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου τελειόφοιτοι αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήν. Κοινοτήτων ὡς διδάσκαλοι καὶ ὡς Ἱερεῖς!!!

Ἡ θλιβερωτάτη αὕτη κατάστασις συνεκίνησε καὶ ἐτάραξε δικαίως τὸν Ἕλληνα Ἐπόπτην τῆς Παιδείας κ. Ἀράπην, ὡς ἐγράφη, καὶ ἠπείλησεν οὗτος διὰ τοῦ Τμήματος τῆς Παιδείας ἄρνησιν Κυβερνητ. χορηγίας χωρὶς ὅμως νὰ συγκινηθῶσι διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν λόγῳ Ἀρχιερεῖς, οὔτε ἡ ἄνωθι ἀποκαλυπτικωτάτη ἐπιστολή, ἥτις θὰ προξενήσῃ φρίκην εἰς πάντα χριστιανὸν, θὰ ταράξῃ τὴν μακαριότητα τῶν ἐν λόγῳ Ἀρχιερέων.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΤΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

«Ἤμην Ὀθωμανὸς ὑπήκοος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἤμην ἐλεύθερος νὰ πολεμήσω ἢ, ἐθελοντὴς ἢ νὰ ἐργασθῶ κατά ἕνα οἱονδήποτε τρόπον, ὠφελῶν τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκον. Ἐκ χαρακτῆρος καὶ ἰδεολογίας προὐτίμησα τὸ δεύτερον. Ἐπειτα δὲν ἐνόμιζα ὅτι μόνον μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης προσωπικὴν θυσίαν δύναται νὰ φανῇ κανεὶς χρήσιμος πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος. Ὑπάρχουν τόσα εἴδη ἠθικῶν θυσιῶν, τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι κατωτέρου πνευματικοῦ ἐπιπέδου εἶναι ἀδύνατον νὰ διακρίνουν.»

Τὰ κακοηθέστατα ταῦτα ἐδίδασκεν εἰς τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον καὶ ἔγραφεν εἴς τι ρόκος δημοσιογραφικὸν ἐν Λάρνακι ὁ ἀπαιδαγώγητος παιδαγωγικὸς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ ἀπήχησιν τούτων εἴχομεν ἀνεύρει εἰς ἡμερόβιον μολλιαρικὸν ρόκος «Μοῦσα» ὀπισθεν τοῦ ὁποίου ἐκρύπτετο ὁ αὐτὸς ὑποβολεὺς καὶ ἐθεωρήσαμεν καθῆκον ν' ἀποκρούσωμεν καὶ ἀναιρέσωμεν διδάγματα τόσον κακοήθη καὶ ἀντιθνικά, φαίνεται δὲ ὅτι τότον καιρίως ἐβάλομεν ἐπὶ τὸν στόχον, ὥστε ὁ ὑπεύθυνος δὲν τολμᾷ οὔτε ἀπόπειραν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἐπικρίσεων καὶ ἐπιχειρημάτων ἡμῶν, τοὐναντίον μάλιστα φαίνεται πλήρως ἀποδεχόμενος ταύτας καὶ παραπαίων πειρᾶται ν' ἀπολογηθῇ κατὰ τρόπον ἀδεξιώτατον γράφων εἰς τὸ αὐτὸ ράκος τάδε :

«Ἐπιθεωρητὴς διωρίσθην ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μου ἐκ Γερμανίας, δηλ. κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1914, (εἰς τὴν προηγουμένην μου ἐπιστολὴν ἐσημειώθη ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας 13 ἀντὶ 14) ὁπότε ἡ Ἑλλὰς διατελεῖ ἐν εἰρήνῃ. . . . . Ὥστε, λοιπὸν κ. Συντάκτα τοῦ «Κ. Φύλλου» ἐξ ὅσων κακοβούλως ἰσχυρίσθητε, οὔτε τὴν κυβέρνησιν ἐξηπάτησα ἀλλ' οὔτε καὶ ἀπέφυγα νὰ πολεμήσω . . . . »

Καταφανῶς ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ παρεδέχθη ἐμπόλεμον κατάστασιν καὶ ἐπειδὴ ἦτο Ὀθωμανὸς ὑπήκοος ἦτο ἐλεύθερος νὰ πολεμήσῃ ὡς ἐθελοντὴς ἢ νὰ ἐργασθῇ κατὰ ἕνα οἱονδήποτε τρόπον ὠφελῶν τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει. Ἐκ χαρακτῆρος καὶ ἰδεολογίας προὐτίμησε τὸ δεύτερον....» ἤγουν δηλ. ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει τῆς Πατρίδης ἀρνεῖται νὰ πολεμήσῃ ἐκ χαρακτῆρος καὶ ἰδεολογίας. ! ! !

Δὲν εἶνε ταῦτα καταφανεῖς ἀντιφάσεις ὑπὸ πιεζῶλης ἵνα μὴ εἴπωμεν ὑπὸ ἄλλης τινὸς παθήσεως ;

Ἡ δευτέρα ἐπιστολή του προκαλεῖ ἡμᾶς ὅλως ἀσχοληθῶμεν περὶ τοῦ προσώπου του, τοῦθ' ὅπερ οὐδόλως εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ πράξωμεν διότι θὰ ἀνεκυκῶμεν βόρβορον.

Ἀρκούμεθα νὰ προκαλέσωμεν μόνον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀγαπητοῦ λαοῦ τῆς Λάρνακος ἐπὶ τὸ ἄτομον τοῦτο, ὅπερ εἶνε ἀνίκανον νὰ μετρηθῇ καὶ πρὸς τὸν ἔσχατον παρ' αὐτῷ χαμάλην ὡς πρὸς τὴν πατριωτικὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων ὧν διατηροῦμεν ζωηρὰν καὶ ἀμείωτον καὶ προσφιλῆ τὴν ἀνάμνησιν.

Ὑπομιμνήσκομεν ὅτι ὁ ἀπαιδαγώγητος οὗτος παιδαγωγικὸς εἶναι συμπατριώτης τοῦ ἀλησμονήτου Τενκοπούλου, τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ χείρονος φυράματος, ὥστε νὰ εἶναι ἄξιος καὶ τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ὑπὸ τοῦ φιλοτίμου καὶ φιλοπάτριδος λαοῦ κατὰ τοιούτου κοσμοπολίτου.

ΟΔΥΝΗΡΑ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ

Ἡ ἐν ἄλλῃ σελίδι δημοσιευομένη ὡραία πραγματεία τῆς ἐλλογίμου Κυρίας Καλλιόπης Λεοντιάδου εἶνε λίαν ἐπίκαιρος διὰ τὰς παρούσας ἐν Γαλλίᾳ πολεμικὰς περιστάσεις, συντελουμένης μιᾶς πατριωτικῆς προφητείας τοῦ Αἰμιλίου Ὀλιβιέ, πρωθυπουργοῦ κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου τῷ 1870.

Πᾶς Ἕλλην ἀναγινώσκων τὴν πραγματειαν ταύτην πάντως θὰ σταματήσῃ πρὸ τῆς ἑπομένης περικοπῆς :

«Παρὰ τοῦ Κραμμὼ (ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν) μανθάνει ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ (Ναπολέων Γ') προέβη εἰς πρᾶξιν ἐξ ἧς δύναται νὰ προέλθῃ πόλεμος (καὶ προῆλθε).

Δὲν ἐζητήθη ἡ συμβουλή του, οὔτε κἂν εἰδοποιήθη! Διατί δὲν ἀποκρούει τὴν εὐθύνην ; διατί δὲν παραιτεῖται ; ἂν παραιτεῖτο θὰ ἦτο τὴν ἀπειλοῦσαν τοῦ πολέμου ὁ δημοτικώτατος μεταξὺ πάντων. Μετὰ τοῦ ἀπαραμίλλου χαρίσματος του, τῆς ἄνευ ὁρίων ἀφοσιώσεώς του πρὸς τὰ κοινά, θὰ ἐξήσκει εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλίας

Ἠδύνατο ὅμως, ὤφειλε νὰ ζώσῃ τὴν παραίτησίν του ; Ἀποκηρύττων τὴν πρᾶξιν τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐν ᾗ περιπτώσει ἐκηρύττετο πόλεμος θὰ ἐδίχλου ἐπισήμως ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἱστορίας ὅτι ἡ αὐτοκρατορία ἦτο ἡ ἐπιτιθεμένη, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία εἶχεν ἄδικον. . . . . .

Ἐνῷ ἡ κυρία αἰτία τῶν Γαλλικῶν ἡττῶν ἦτο ἡ ἀνικανότης τοῦ πλείστου τῶν ἀρχηγῶν καὶ ὁ Ὀλιβιὲ δὲν ἠδύνατο ἐπὶ τῷ διορισμῷ τούτων, τὸ ὄνομά του ἀπέρη συμβολικὸν τοῦ καθεστῶτος, ἀναμνηστικὸν τῆς καταστροφῆς, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐτερματίσθη ἡ αὐτοκρατορία Ὑπέπεσεν εἰς τας ἀρας ὁλοκληροῦ λαοῦ καὶ δὲν παρεπονέθη ποτέ.

Ἐξαφανισθεὶς ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς δυσφημίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀρᾶς εὗρε παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν ἐν τῇ ἀπομονώσει. . . . . .

Ἡ δλη πραγματεία καὶ αἱ περικοπαὶ αὗται ἰδίᾳ προκαλοῦσιν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἕλληνος ἀναγνώστου θλιβερὰ συναισθήματα καὶ φέρουσιν ἐπὶ τῶν χειλέων του τὸν ἀναστεναγμόν: «Διατί ἡ Ἑλλὰς ἐν ταῖς κρισίμοις ἡμέραις νὰ μὴ εἶχεν ἕνα Ὀλιβιέ !»

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Πανταζῆς καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἐγκατέστησε τὸ Θεραπευτήριόν του ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ι. Ρωσσίδου παραπλεύρως τῆς δυτικῆς εἰσόδου τῆς Ἐκκλησίας Φανερωμένης.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ

Γυμνασιάρχης τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου καὶ διευθυντὴς σύναμα τοῦ Π. Διδασκαλείου ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας ὁ κ. Σπυρίδ. Δουκάκης μακρὸν καὶ τὰ μάλιστα εὐδόκιμον διανύσας στάδιον ἐν τῇ ἐθνικῇ παιδείᾳ ὡς καθηγητὴς καὶ Γυμνασιάρχης ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἀφ' ἱκανοῦ δὲ διατελῶν ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημοτ. Παιδείας καὶ ἐκδίδων παιδαγωγικὸν περιοδικὸν ἀξιόλογον.

Συνδυάζει οὕτω μακρὰν ἐμπειρίαν μετὰ εὐρείας καὶ βαθείας γνώσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐμφορεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὸ ὑψηλὸν ἔργον τοῦ Ἑλληνος διδασκάλου ὥστε νὰ ἐπιμείνῃ ἀγωνιζόμενος τὸν καλὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παιδείας ἀκάματος καὶ ἀνένδοτος, πατρίδα δὲ ἰδιαιτέραν ἔχει τὴν Μεσσηνίαν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΠΑΤΑΤΩΝ

Ἐκ τοῦ διαμερίσματος Μόρφου διαβιβάζονται παράπονα ὅτι ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν δὲν γίνεται ἡ ἀγορὰ πατατῶν μετὰ τῆς ὀφειλομένης δικαίας κατανομῆς.

Ἐπανειλημμένα ἐγένοντο ἀγοραὶ ὑπὸ τούτων ἐκ τῶν διαμερισμάτων Ἀμμοχώστου, ἐνῷ δὲν γίνονται τοιαῦται ἐκ τοῦ διαμερίσματος Μόρφου, καὶ οἱ κάτοχοι ἀναγκάζονται νὰ πωλῶσιν εἰς ἀντιπροσώπους τῶν ἐργολάβων πρὸς 80 καὶ 70 παρ. τὴν ὀκᾶν, μεγάλας δὲ ὑφίστανται ζημίας ἐκ τῆς ἀθρόας ἀφίξεως κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Συμβαίνει οὕτω οἱ πατάτες τοῦ διαμερίσματος Μόρφου νὰ πωλῶνται πρὸς £8 καὶ αἱ τῆς Ἀμμοχώστου πρὸς £13 ὥστε οἱ πρῶτοι νὰ ὑφίστανται σημαντικὴν ζημίαν.

Εὐεξήγητος εἶναι ἡ προτίμησις αὕτη, διότι ἐξ Ἀμμοχώστου ἡ μεταφορὰ εἰς τὸν λιμένα ἢ τὰς ἀποθήκας εἶνε εὔωνος, ἐνῷ ἡ ἐκ τοῦ διαμερίσματος Μόρφου καὶ δαπανηρὰ εἶναι ἡ μεταφορὰ καὶ δυσχερὴς ἕνεκα τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ σιδηροδρόμου εἰς ἄλλας ἀνάγκας.

Ὁπωσδήποτε, ὅμως, δὲν πρέπει ν' ἀποθορρύνωνται οἱ πατατοκαλλιεργηταὶ οἱουδήποτε διαμερίσματος, καθόσον ἐξυπηρετοῦσι πάντες οὗτοι τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας, αἵτινες πιθανώτατα προσεχῶς νὰ αὐξηθῶσι μεγάλως καὶ πρέπει ἡ ἀγορὰ τῶν πατατῶν νὰ γίνεται ἀναλόγως τῶν ποσῶν ἑκάστου διαμερίσματος.

ΟΙ ΑΓΥΙΟΠΑΙΔΕΣ ΕΙΣ ΕΡΓΟΝ

Πολὺ ταχέως ἐξηφανίσθησαν οἱ ὀχληροὶ ἀγυιόπαιδες ἀπὸ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν ἀγυιῶν ὑποχρεωθέντες ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας νὰ εὕρωσιν ἕκαστος ἐργασίαν, καὶ εὗρον ὅλοι.

Ὑπολείπεται ἤδη ὀργάνωσις καὶ συστηματοποίησις τῆς παιδονομικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ, ἵνα καὶ ἡ κοινωνία καὶ αὐτοὶ οἱ ἀγυιόπαιδες πεισθῶσι ὅτι πρόκειται περὶ σοβαρᾶς καὶ σπουδαίας ἐργασίας.

Ἂς καταρτισθῇ μητρῷον, ἐν ᾧ νὰ καταγράφωνται πάντες οἱ ἀνήλικες καὶ ἄνευ ἐπαρκοῦς ἐπιβλέψεως καὶ μερίμνης παρὰ τῶν γονέων αὐτῶν, μετὰ ὁηλώσεως τῆς πνευματικῆς μορφώσεως ἑκάστου καὶ τῆς κατοικίας του καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ καταστήματος ἢ τοῦ προϊσταμένου παρ' ᾧ ἐργάζονται ἕκαστος.

Νὰ ὁρισθῇ δι' αὐτοὺς ἡ ὥρα πέρα τῆς ὁποίας ὀφείλουσι νὰ εὑρίσκωνται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν, ὅσοι ἔχουσι κατοικίαν.

*Διὰ τοὺς

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐπληροφόρησαν ἡμᾶς ὅτι ἐν ἐφημερίδι τινὶ Λευκωσιατικῇ ἐδημοσιεύθη διατριβὴ καταγγέλλουσα τὸν Πανιερ. Μητροπολίτην Κυρηνείας κ. Μακάριον, ὅτι κατὰ τὸ ἐπ' Ἐκκλησίας κήρυγμά του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου μας προέβη εἰς προσωπικὰς ἐπιθέσεις καὶ κατηγορίας καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ κατὰ τὴν φιλοξενίαν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ μας.

Καθῆκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τὸν συκοφαντούμενον σεπτὸν ἱεράρχην ἡμῶν ἐπιβάλλει νὰ διαψεύσωμεν τὰ γραφέντα ὡς κακοήθη καὶ κακόβουλον συκοφαντίαν, ἐπικαλούμεθα δὲ πρὸς τοῦτο τὴν μαρτυρίαν ἐγκρίτων ~~πολιτῶν οἵτινες διωθρίσκον~~τες εἰς Μύρτου προσῆλθον εἰς τε τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ τὸν οἶκον ἡμῶν ἐτίμησαν συνοδεύοντες τὴν Α. Πανιερότητα καὶ ἀποδεξάμενοι εὐμενῶς τὴν πρόσκλησιν ἡμῶν.

Ὁ Πανιερώτατος γενικῶς παρεπονεῖτο κατὰ τῆς ἐπικρατούσης δυστυχῶς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, ὁ κακὸς παραδειγματισμὸς τῆς ὁποίας προέρχεται δυστυχῶς ἀπὸ τῶν μεμορφωμένων τάξεων αἵτινες ὤφειλον νὰ παρέχωσι τὸ ἄριστον παράδειγμα εἰς τὸν πολὺν λαόν, καὶ τῆς μορφῆς ταύτης ἀτυχῶς δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένοι καὶ πολλοὶ τῶν διδασκάλων.

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου κάποιος τῶν παρακαθημένων διέκοψεν ἀποτόμως τὸν Ἀρχιερέα ἐρωτῶν: «Ἐμένα ἐννοεῖτε μὲ αὐτὰ ποὺ λέγετε;» ὁ Ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν αὐτὸν τίς εἶνε καὶ ὅτε ὁ διακόψας ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε διδάσκαλος εἰς Κοντεμένον, ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπήντησεν οὕτω:

«Δυστυχῶς καὶ σεῖς φαίνεται ὅτι ἀνήκετε εἰς τὴν τάξιν τῶν θρησκευτικῶν ἀδιαφόρων καὶ κακῶς παραδειγματιζόντων τὰς κοινότητας, ὡς ἔπεισέ με ἡ συμπεριφορά σας κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν μου εἰς Κοντεμένον. Ἀντὶ νὰ προσέλθητε εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν μετὰ τῶν μαθητῶν σας, ἐπροτιμήσατε νὰ ἀπέλθητε εἰς κυνήγιον, καὶ ἡ πρᾶξίς σας αὕτη πρῶτον αὐτὸν τὸν πατέρα σας ἔτρωσεν, ὅστις οἰονεὶ συγγνώμην ἀντὶ ὁμῶν ἐξαιτούμενος μοι εἶπε: «Δεσπότη μου, καὶ ὁ Ἰούδας ἦτο μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν ἐπρόδωκε». Λυποῦμαι τόσῳ μᾶλλον διὰ τὴν συμπεριφορὰν σου ταύτην, ὅσῳ προῆλθες ἐκ τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου, οὗτινος τοὺς τροφίμους ἔσχον τὴν εὐ καιρίαν νὰ ἐκτιμήσω μεγάλως ἐν τῷ ὡραίῳ καὶ πατριωτικῷ ἔργῳ αὐτῶν.»

Ἐκθέτων τὰς δυσχερείας καθ' ὧν προσκρούει ἐργαζόμενος πρὸς εὔρυθμον καὶ ἀσφαλῆ διακανόνισιν τῆς διαχειρίσεως τῶν διαφόρων ἐκκλησ. περιουσιῶν καὶ τὴν ἐπιβαλλομένην ἀντίληψιν τῆς Μητροπόλεως ὑπὲρ τῶν διαφόρων κοινοτήτων ὁ Πανιερώτατος ἐξέφρασε τὴν ἐκτίμησίν του πρὸς τὸ πολμνιόν του, καὶ ἐξέφρασε τὴν χρηστὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ πάντα θὰ ἐξομαλισθῶσι, παρὰ τὰ προβαλλόμενα παρ' ἐνίων προσκόμματα ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ θὰ χωρήσωσιν ὅπου ὁ Θεὸς ἐθέλει.

Καὶ ἀληθῶς, ὡς ἀντιλαμβανόμεθα προσωπικῶς δι' ὑποθέσεις μας ἐπισκεπτόμενοι πολλὰς κοινότητας, γενικὴ ἐπικρατεῖ ἐκτίμησις καὶ βαθὺς σεβασμὸς πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα καὶ ἐκτιμῶνται τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα χαρίσματά του καὶ αἱ ἀδιάλειπτοι προσπάθειαί του ὑπὲρ πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνυψώσεώς του καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν παρ' ἑκάστῃ κοινότητοι Ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν τούτων τῶν κοινοτήτων.

Διόριος 13 Αὐγ. 1918.

Ἀδελφοὶ Τοφαλίδαι.

Ἀπεβίωσε ψὲς εἰς τὸ προάστειον Ἅγ. Ὁμολογητὰ ὁ ἐν Βαρωσίοις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἔμπορος καὶ συμπολίτης ἡμῶν

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΛΑΔΑΣ

ὑπὸ ὀξυτάτης νόσου ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καταλείπων ἐν χηρείᾳ στοργικωτάτην σύζυγον καὶ ἐν ὀρφανίᾳ ἀνήλικα τέκνα, καὶ ἡ κηδεία ἐγένετο σεμνοπρεπὴς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Ὁμολογητῶν.

Ὁ μεταστὰς ἐγένετο φιλοστοργότατος σύζυγος καὶ πατήρ, ἀγαπητὸς δὲ καὶ συμπαθὴς πρὸς πάντας τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους διὰ τὴν ἀγαθότητα καὶ χαρισιότητα τοῦ χαρακτήρος, καὶ δι' ὅλου τοῦ ἐμπορικοῦ σταδίου του ἐτίμετο τίμιος καὶ ἀκέραιος εἰς [illegible] τοῦ, ἐξετιμήθη δὲ [illegible] ἐν τῷ [illegible] Δικαστηρίου διὰ τὴν ἄκραν τιμιότη[illegible]

Κ[illegible] ἡ [illegible], Βαρωσίων ὅπου διήγαγε μέγα μέρος τῆς ζωῆς του τόσον ἐντίμως καὶ ἡ ἡμετέρα θλίβεται ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτῶν ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν καὶ ἀντίληψιν ἐπὶ τὴν ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειάν του καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ τὴν ἐν σκηναῖς δικαίων αἰωνίαν ἀνάπαυσιν.

Ἐν Γαλάτᾳ ἀπεβίωσεν ὑπὸ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ὁ

ΛΑΜΠΡΙΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΒΡΙΗΛ

ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας του, ὅστις ἀπὸ διδασκάλου ἀνεδείχθη προϊστάμενος τῆς κοινότητος καὶ πρωτοστατῶν ἐν πάσῃ ὑλικῇ καὶ πνευματικῇ προόδῳ αὐτῆς, ἥτις δικαίως ἐθρήνησε καὶ ἐκήδευσεν αὐτὸν πανδημεὶ ὡς ἀπορφανισθεῖσα πατρὸς ἀληθοῦς καὶ πρόσκυνόν.

Τὴν εὐεργετικὴν δρᾶσιν τοῦ ἀνδρὸς γνωρίσαντες καὶ ἐκτιμήσαντες συλλυποῦμεθα μετὰ τῆς κοινότητος καὶ εὐχόμεθα τῷ μεταστάντι τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ "Ο ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ,, ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ὁ κ. **Σταμάτιος Ν. Γκόγγολος** φαρμακοποιὸς, πλουτίσας ἐσχάτως τὸ φαρμακεῖον του διὰ νέων ὅλως καὶ νοστῶν φαρμάκων καὶ *Specialitées* ἐξ Εὐρώπης, φέρει εἰς γνῶσιν τῆς ὀξιοτίμου πελατείας του καὶ τοῦ λοιποῦ σεβαστοῦ κοινοῦ, ὅτι ἔχει διαρκῆ παρακαταθήκην μεγάλης συλλογῆς ἐκλεκτῶν μύρων καὶ ὅλων τῶν καλλωπιστικῶν εἰδῶν. Π. χ. *Essences*, Κολώνιες, πούδρες, πομάδες διάφορες, *Lotions* καὶ ἔλαια κομμωτικά, στιβαρωτικὰ καὶ κατὰ τῆς τριχοπτώσεως, βαφὰς τριχῶν διαφόρων χρωμάτων, φάρμακα ἀποψιλωτικά, ὀδοντοτρίμματα, φρουτσάκια ὀδόντων, σπόγγους ἐκ κοσυντοῦκ, καὶ φυσικοὺς, ἀρίστης ποιότητος διὰ τουαλέττα καὶ ψυχρολουσίας, καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἀνακοινώσεις

Γίνεται γνωστὸν πρὸς τὸ δημόσιον ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς πρωτευούσης τῆς Μέσης καὶ τῆς Κατωτέρας Παιδείας ἤτοι τὸ Π. Γυμνάσιον καὶ τὸ Π. Διδασκαλεῖον, τὰ Παρθεναγωγεῖα καὶ τὸ διδασκαλεῖον τῶν θηλέων, αἱ Ἀστικαὶ Σχολαὶ καὶ τὰ Νηπιαγωγεῖα ἄρχονται τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν τῇ 3)16 Σεπτεμβρίου ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, σύναμα δὲ ἄρχονται αἱ κατακτήριοι καὶ αἱ συμπληρωματικαὶ ἐξετάσεις κατὰ πρόγραμμα ἐκδοθησόμενον ὑπὸ τῶν οἰκείων διευθύνσεων, αἵτινες θὰ περατωθῶσι ἄχρι τῇ 17)30 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὅτε γενήσεται ὁριστικῶς καὶ ἔναρξις τακτικῶν μαθημάτων.

Ἐφιστᾶται ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἡ προσοχὴ τῶν βουλομένων νὰ ἀποστείλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς κοινότητος ἡμῶν ὡς καὶ ἡ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ὅπερ παρακαλεῖται νὰ παρευρεθῇ ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ καθ' ἕκαστον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀνοίγματος πρὸς ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του.

Λευκωσίᾳ τῇ 7)20 Αὐγ. 1918.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΟΡΦΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1918-1919

Ἡ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους λειτουργοῦσα Ἑλληνικὴ Σχολὴ Μόρφου εἰσέρχεται εἰς τὸ Β' ἔτος τοῦ βίου της.

Σκοπὸς αὐτῆς ἡ καλλιέργεια καὶ πρακτικοποίησις τῶν γνώσεων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἡ προπαρασκευὴ τῶν τροφίμων αὐτῆς δι' εὐρυτέραν κλασσικὴν ἢ πρακτικὴν παιδευσιν.

Τάξεις δύο, μαθήματα τῶν δύο πρώτων τάξεων τῶν ἐν Κύπρῳ Γυμνασίων μὲ ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν εἰς τὰς ξένας γλώσσας καὶ τὰ Γεωργικά.

Οἴκημα εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς κωμοπόλεως Μόρφου, ἀνώγεων, μὲ μεγάλα εὐάερα καὶ εὐήλια δωμάτια.

Γίνονται δεκτοὶ καὶ μαθηταὶ ἐσωτερικοὶ ἐκ τῶν χωρίων εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια τῆς Σχολῆς. Δίδακτρα μειριώτατα.

Πᾶσα αἴτησις πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς ἐπιτροπείας κ.

Φ. Ἰωαννίδης
Μόρφου.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

—Αἰχμάλωτοι καὶ λάφυρα εἰς τοὺς Συμμάχους.

Ἀπὸ τῆς 6)19 Ἰουλίου οἱ Σύμμαχοι, εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον ἠχμαλώτισαν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸ χιλιάδας καὶ ἐκυρίευσαν σχεδὸν 2,000 τηλεβόλα.

Ἀπὸ τῆς 26)8 Αὐγούστου οἱ Βρεττανοὶ ἠχμαλώτισαν 47000 καὶ ἐκυρίευσαν 606 τηλεβόλα.

—Γαλλικαὶ ἀνακοινώσεις:

17)30. Πρωΐ: Ἐξηκολουθήσαμεν τὴν δίωξιν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ὑπὸ τὴν πίεσιν ἡμῶν ὑποχωρεῖ ἐσπευσμένως ἐπὶ μετώπου 30 χιλιομέτρων.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὰ ὑψώματα ἀριστερὰ τοῦ Σὲμ ἀπὸ Κουζαγκοὺρ μέχρι ἀνατολικῶς τοῦ Νέλ. Νοτιώτερον ἐφθάσαμεν εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τῆς διώρυχος τοῦ Βορρᾶ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ μήκους αὐτῆς, μεταξὺ Νὲλ καὶ Νουαγιὼν· βορείως τοῦ Οὐάζ ἐκυριεύσαμεν τὰ Οὐζονό, Βοὺλευίκ, Βωσαὲλ καὶ Πορκερικούρ.

Δευτέρα: Ἡ προέλασίς μας σήμερον ὑπερβαίνει τὰ δέκα χιλιόμετρα εἰς τινα σημεῖα· τεσσαράκοντα χωρία ἀνακατελήφθησαν. Ὑπέροχοι ποσότητες ὁλικοῦ ἐγκαταλελιμμένου ὑπὸ τῶν Γερμανῶν περιλαμβάνουσι τρεῖς βαρέως φορτωμένας ἁμαξοστοιχίας. Ζωηρὰ μάχη μεταξὺ τῶν ποταμῶν Οὐάζ καὶ Αἶν.

Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ζουβιννοῦ οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπέκρουσαν διαφόρους ἀντεπιθέσεις καὶ ἐματαίωσαν ὁμοίως μεγάλην Γερμανικὴν ἀπόπειραν ὅπως διαβῶσι τὸν Βέσλ νοτίως τῶν Παγκὲς καὶ Φιμέτ.

Γαλλικὴ ἀνακοίνωσις: Κατὰ τὴν ἡμέραν προωδεύσαμεν εἰς τὴν περιοχὴν Διώρυχος τοῦ Βορρᾶ τὴν ὁποίαν περιεζώσαμεν καθ' ὅλον τὸ μῆκος ἐκτὸς πρὸς τὰς Καντινοὺ καὶ Σερμαίζ. Ἐκυριεύσαμεν τὸ δάσος τοῦ Κενουὰ ΒΑ τοῦ Ἐκουβιλλοὺ καὶ Πωρουέν. Πρὸς νότον ἡ μάχη ἀπέβη σφοδροτάτη. Ἐκυριεύσαμεν τὴν Νουαγιὼν καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὰ νότια κράσπεδα τοῦ Ἐπτενκούρ.

Ἀνατολικῶς τῆς Νουαγιὼν ἐβάλομεν πόδα εἰς τὰς κλιτοὺς τοῦ δρους Σαὶν—Σιμὼν καὶ κατελάβομεν τὴν Λωτριμὰρ καὶ Μορλενκοὺρ αἰχμαλωτίσαντες πολλὰς ἑκατοντάδας.

Ἀ[illegible] Οὐάζ καὶ Αἶν εἰς διάφορα σημεῖα.

—Ἀγγλικαὶ ἀνακοινώσεις.

17)30. Ὁ Χαῖγκ τηλεγραφεῖ: Νοτίως τοῦ Σὲμ διετηρήσαμεν τὴν πίεσιν ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν νύκτα προβαλούντες ἀνατολικῶς. Εἰς τὸν τομέα περιβάδην τοῦ ποταμοῦ Σκὰρπ ἰσχυραὶ ἀντεπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ ἀνατολικῶς καὶ νοτιανατολικῶς τοῦ Βιζεναρτουὰ. Ἀνατολικῶς τοῦ Πουαρὺ καὶ εἰς τὴν γειτονίαν τῆς Γκραυὲλ ἀπεκρούσθησαν μετ' ἀπωλειῶν τοῦ ἐχθροῦ μετὰ σφοδρὰν μάχην.

Ἠχμαλωτίσαμεν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς 8)21 26 χιλιάδας καὶ ἐκυριεύσαμεν ἑκατοντάδα τηλεβόλων. Αἱ Χωσρίδες μας μετέσχον δραστηρίως τῆς μάχης νοτίως τοῦ Σὲμ κατὰ πάσας τὰς δυνατὰς περιπτώσεις καὶ παρέσχον μάλιστα λόγου ἄξιαν καὶ γενναίαν ὑπηρεσίαν ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὅπλων.

Λονδῖνον 18)31 Αὐγ. Χαῖγκ: Ἐπιτυχεῖς ἐπιθέσεις ἀπὸ τῆς 26)8 Αὐγ. ἐκτελεσθεῖσαι ὑπὸ τῆς 1ης 3ης καὶ 4ης Βρεττανικῆς Στρατιᾶς κατέστησαν τὰς ἐχθρικὰς θέσεις ἀκρατήτους εἰς τὸ παλαιὸν πολεμικὸν πεδίον τοῦ Σὲμ, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη καθ' ὅλον τὸ μέτωπον ἀπὸ τοῦ Παππὼμ πρὸς νότον μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν, αἰχμαλώτων, τηλεβόλων καὶ ὁλικοῦ ὡς καὶ νεκρῶν καὶ τραυματιῶν νὰ ἐγκαταλίπῃ ἔδαφος, τὸ ὁποῖον ἐκέρδησεν ἀντὶ τοσούτου τιμήματος τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον ἐ.ἔ. Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν δυτικὴν ὄχθην τοῦ Σὲμ ἔναντι τῆς Πρὶ καὶ Περῶν καὶ ἐκυριεύσαμεν τὴν Ἔμ.

Βορείως τῆς Ἔμ προελαύνομεν ἐπὶ γενικῆς γραμμῆς εἰς Κὸμπλ-Μορβάλ-Πωλενκοὺρ καὶ Φρεμικούρ· ὀξεῖα μάχη ἐγένετο εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο, ὅπου ἐπροξενήσαμεν πολλὰς ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρὸν ὅστις ἀπεπειράθη ν' ἀνακόψῃ τὴν πρόοδόν μας.

Οἱ Νεοζηλανδοὶ κατέλαβον τὴν Παμπὼμ τὴν πρωΐαν ἐκδιώξαντες τὰς ἐχθρικὰς ὀπισθοφυλακάς. Βορείως τοῦ Σκὰρπ ἐγκατεστήσαμεν πάλιν τὰς θέσεις μας εἰς τὸν λόφον Γκρήνλανδ ὁπόθεν ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ἀναγκάσει ἡμᾶς τῇ 14)27 Αὐγ. νὰ ὀπισθοχωρήσωμεν. Ἐπροχωρήσαμεν περαιτέρω πέριξ τὴν τοῦ ποταμοῦ Λαὲ βορείως τῆς Πενοῦν καὶ ἀνατολικῶς τοῦ δάσους Νεῖπ.

Παρὰ τὴν καταστροφὴν τῶν γεφυρῶν τὰ προκεχωρημένα ὁπλοπυροβόλα μας διέβησαν τὸν Σὲμ νοτίως τῆς Περῶν. Κατελάβομεν τὸ Κλερθ-Σὺρ-Σὲμ καὶ τὴν Κὸμπλ αἰχμαλωτίσαντες ὀκτακοσίους καὶ τινα τηλεβόλα. Ἐξηκολουθήσαμεν προελαύνοντες εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κάτω Λῦ.

Ἀμερικανικὸν ἐπίσημον: Βορείως τοῦ Αἶν προωδεύσαμεν εἰς τὴν περιοχὴν Ζουβενκοὺρ παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἐχθρικὴν ἀντίστασιν· αἱ περίπολοί μας προήλασαν κατὰ μῆκος τοῦ Βέσλ καὶ εἰς Οὐέβρ ἀποκομίσασαι αἰχμαλώτους.

Ἀνακοίνωσις Χαῖγκ: Οἱ Αὐστραλιανοὶ μετὰ μεγάλης ὁρμῆς καὶ θάρρους ἐξετέλεσαν νυκτερινὴν ἐπιχείρησιν κυριεύσαντες τὸν λόφον καὶ τὸ χωρίον Σαὶν—Κεντὲν βορείως τῆς Περών· διὰ ταύτης κατελάβομεν σπουδαίαν θέσιν στρατηγικὴν δεσπόζουσαν τῆς Περῶν καὶ τῆς γώνίας τοῦ Σὲμ καὶ συνελάβομεν 1500 αἰχμαλώτους. Ἀπεκρούσαμεν ἐχθρικὰς ἐπιθέσεις μετὰ βαρειῶν ἀπωλειῶν τοῦ ἐχθροῦ πέρα τῆς ὁδοῦ Παμπὼμ—Καμπραὶ καὶ συνεπληρώσαμεν τὴν κατάληψιν τοῦ Ριὲν—Λε—Παμπώμ.

ΤΑ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

Τόκιο 11)24. Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου δηλοῖ ὅτι ὁ Τσεχικὸς στρατὸς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ Βεράγια ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ ἕνεκεν ἐπιθέσεως ὑπὸ ὑπεροτέρου ἐχθροῦ τῇ 7)30 εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγά των, ὀνομαστὶ τὸ ἀπόσπασμα Καλμικὼφ παρὰ τὴν Ἀντωνούμ. Οἱ Ἰάπωνες κατὰ τὴν μάχην Σουϊαγγοὺνα ἐπροστάτευσαν τὴν ὑποχώρησιν ὑποστάντες ἀπωλείας. Ἔπειτα ἐν συμπράξει μετὰ τῶν Γάλλων καὶ Τζέχων ὁ Καλμίκωφ κατέλαβον τὴν Σουϋγογίναν μέχρι τῆς γειτονίας αὐτῆς.

Ἡ κατάστασις ἐν Σιβηρίᾳ διὰ τῆς παρενθέσεως τοῦ Χορβὰτ καὶ τὰ πιθανὰ ἀποτελέσματά της, ἐντελῶς περιπλέκει τοὺς ἐπισήμους κύκλους ἐν Λονδίνῳ. Ἡ ἑλληνικὴ κατάστασις εἶναι τόσον περίπλοκος καὶ συγκεχυμένη ὥστε οὐδεὶς ἐννοεῖ αὐτὴν ὅλως. Δὲν φθάνουσιν ἐπίσημοι εἰδήσεις ἐκ Τόκιο ὅπου αἱ ἀρχαὶ εἶναι λίαν σιωπηραί. Ὁ Στρατηγὸς Κνὸτς ἔφθασεν εἰς Τόκιο.

Βλαδιβαστοκ: Ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ τελεσιγράφου ὑπὸ τῶν συμμάχων εἰς τοὺς Τσέχους καὶ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς οἱ ἐθελονταὶ οἵτινες μετέβησαν πρὸς τὸν Χορβὰτ ὑπέκυψαν εἰς ἀφοπλισμὸν καὶ ἐτερματίσθη οὕτω ἀφώρητος κατάστασις.

Βλαδιβοστόκ· μέτωπον Οὐσσούρη 14)24. Ὁ ἐχθρὸς ἐπετέθη ἀπεγνωσμένως πάντες οἱ Σύμμαχοι μετέσχον πλὴν τῶν Ἀμερικανῶν, ὑπὲρ τοὺς 300 ἐχθροὺς ἐφονεύθησαν. Οἱ ἡμέτεροι μὴ τῆς μάχης καὶ ἐξεμάνησαν εὐρόντες ἠκρωτηριασμένους ἑταίρους των ἐφώρμησαν καὶ ἔτρεψαν τὸν ἐχθρὸν, τῶν συμμάχων προελαυνόντων ἄνευ διαλείμματος.

Ρωσικὴ ἐπίσημος δι' ἀσυρμάτου ἀνακοίνωσις 17)30 Αὐγ.) λέγει ὅτι ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ Λενὶν ἐν Μόσχᾳ ὑπῆρξεν ὁ τραυματισμός του.

Ἐκ Σαγκάης (Σινικῆς) Αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπὶ τοῦ μετώπου Οὐσσούρη ἀνεβλήθησαν ἕνεκα τῆς καταστροφῆς μιᾶς γεφύρας εἰς τὸν σταθμὸν Ρεσούρη.

ΕΝΑΕΡΙΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Τουρκικὴ ἀνακοίνωσις: Ἐχθροὶ ἀεροπόροι ἐπέδραμον κατὰ τῆς Κ)πόλεως τὴν νύκτα μεταξὺ 12)25 καὶ 13)26 Αὐγούστου. Βόμβαι ἔπεσον εἰς ἐξωτερικὴν συνοικίαν τῆς πόλεως.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ἐτορπιλλίσθη τὸ Ἰσπανικὸν ἀτμόπλοιον «Καράσα» καὶ ἐξ τοῦ πλοίου ἐπνίγησαν. Τοῦτο μεγάλως ἐντείνει τὴν ἰσπανογερμανικὴν κατάστασιν.

ΟΙ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΟΙ ΕΝ ΡΩΣΙΑι

Ἀπαραδείγματιστος κατάστασις ἐν τῇ συγχρόνῳ ἱστορίᾳ.

Χαώδη πάντοτε καὶ δυσδιάγνωστα παραμένουσι τὰ ἐν Ρωσίᾳ, ἐσχάτως ὅμως ἀπέβησαν χαωδέστερα διὰ τῆς παραδόξου ἐπεμβάσεως νέου στοιχείου, τῶν Τσεχοσλοβάκων ἐν Σιβηρίᾳ.

Καθ' ὅλην τὴν ἀχανῆ ταύτην χώραν ἡ ἐπανάστασις ἐπικρατεῖ ἐναντίον τῶν δογματιστῶν καὶ χειρόνων ἔτι, οἵτινες ἤρπασαν μετὰ τόσων θλιβερῶν ἀποτελεσμάτων τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν ἐν τῇ Ρωσικῇ ἐπικρατείᾳ.

Τὸ καινότροπον ἔγκειται οὐχὶ ἐν τῇ ἐπαναστάσει αὐτῇ. Τὸ ἐξαιρετικὸν γεγονὸς εἶναι ὅτι τὸ κίνημα εὑρέως ὀργανοῦται καὶ διέπεται ὑπ' ἀνθρώπων οἵτινες κατὰ τύπους εἶνε Αὐστροῦγροι ὑπήκοοι καὶ σύμμαχοι τῆς Γερμανίας ἦσαν δὲ πρό τινων ἔτι μηνῶν αἰχμάλωτοι πολέμου ἐν Ρωσίᾳ. Ἀνήκουσι κυρίως εἰς τὸ μέγα σῶμα τῶν Τωέχων καὶ τῶν Σλοβάκων οἵτινες ἠγένοντο ἀκούσιοι μέτοχοι τοῦ πολέμου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. Οἱ Τσεχοσλοβάκοι εἶναι κλάδος τῆς μεγάλης Σλαυονικῆς φυλῆς, ἥτις περιέπεσε ὑπὸ ξένην διακυβέρνησιν χωρίς, ὅμως, νὰ εἶναι, ὡς οἱ Ζουγκοσλαῦοι, ἀποκεκομμένοι τοῦ κυρίου σώματος τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν.

Ἡ κυρία κατοικία αὐτῶν εἶναι ἡ Βοημία, ὅπου ἀποτελοῦσι τὴν μεγίστην πλειονότητα τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Μαρανία καὶ ἡ βορειοδυτικὴ Οὐγγαρία εἶνε κατὰ μεγίστην πλειονότητα Σλοβακικαί, καίτοι ὁ πληθυσμὸς τῶν χωρῶν τούτων εἶναι ἀραιότερος ἢ ἐν τῇ πλουσίᾳ Βοημίᾳ. Οἱ Τσεχοσλοβάκοι εἶνε μεγάλως πεπροικισμένος κλάδος τῆς Σλαυικῆς φυλῆς, καὶ ἀνάγεται φιλολογία Βοημικὴ μέχρι τοῦ ἐνάτου αἰῶνος. Σήμερον οἱ Τσέχοι, μετὰ ἰσχυρῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων, διατελοῦσιν ὑπὸ τὸν ζυγὸν δύο ξένων λαῶν. Ἐκ τῶν δύο κυβερνητικῶν συστημάτων τὸ τῶν Μαγυάρων ἢ Οὐγγρῶν εἶναι τὸ χεῖρον, ἀλλ' ἀμφότερα εἶναι κυριαρχία ξένης μειονότητος καὶ εἶναι μισητά. Οἱ Τσεχοσλοβάκοι δὲν ἔχουσι συμφέρον ἐν τῷ πολέμῳ εἰς ὃν ἐσύρθησαν διὰ τῆς βίας ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν αὐτῶν, καὶ φυσικῶς παρεδίδοντο κατὰ μεγάλους ἀριθμοὺς εἰς τοὺς Ρώσσους, τοὺς συγγενεῖς των φυλετικῶς καὶ πολλάκις δημοτικοὺς τῶν.

Οὕτως ἡ Σιβηρία τῷ 1918 περιελάμβανε πολλὰ περιωρισμένα στρατόπεδα αἰχμαλώτων πλήρη Τσεχοσλοβάκων, οἵτινες δὲν ἦσαν ποσῶς διατεθειμένοι νὰ σταλῶσιν ὀπίσω καὶ νὰ γένωνται θύματα νέων ἐκστρατειῶν.

Ὡς ἀποτέλεσμα ἐπῆλθεν ὅτι, ὅταν Γερμανοὶ ἀπεσταλμένοι καὶ πράκτορες Βόλσευικ μετέβησαν εἰς Σιβηρίαν πρὸς διακανόνισιν τῆς μεταφορᾶς τῶν αἰχμαλώτων ὀπίσω εἰς τὸν στρατὸν τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, ὑπερμεγέθους ὄγκου τοὐλάχιστον 1,500,000 Αὐστροούγγρων καὶ Γερμανῶν αἰχμαλώτων πολέμου, εὗρον τοὺς Τσεχοσλοβάκους δυστροποῦντας.

Τὸ πρῶτον κατὰ μικρὰς ὁμάδας ἔπειτα κατὰ μεγάλα ὠργανωμένα σώματα, ἀφοῦ ἐπέτυχον νὰ κατάσχωσιν ὅπλα καὶ ἐφόδια ἐξηγέρθησαν κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Βόλσευικ. Ἀλλαχοῦ ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς κτηνώδους διοικήσεως τῶν νέων τυράννων τῆς Ρωσσίας, ἀλλὰ τὸ πρῶτον οὗτοι ἦσαν βάνεξάρτητοι, καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἐπιβεβλημένων δυσχερειῶν ὑπὸ τῶν ἀχανῶν ἀποστάσεων ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Βόλσευικ νὰ ἐπικρατῶσιν.

Ἕνωσις ἐναντίον τῶν Βόλσευικ.

τι οἱ ἐναντίοι τῶν Βολσεβίκων ἡ κυρία δύναμις τῶν ὁπλίων ἔγκειται εἰς τοὺς Τσεχοσλοβάκους, ἐκέρδαινον ὑπεροχήν. Εἰδήσεις διηθοῦντο ἠρέμα εἰς τὴν Ἑσπερίαν Εὐρώπην ὅτι ἐκυρίευσαν οὗτοι τινὰς τῶν κυρίων θέσεων τοῦ Μεγάλου Σιβηριακοῦ Σιδηροδρόμου.

Περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου ἐξησφάλισαν τὴν ἠχηρὰν ἐπιτυχίαν διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ Βλαδιβοστόκ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπιστεύοντο ὅτι ἀνήρχοντο εἰς οὐχὶ ὀλιγωτέρους τῶν 110,000 στρατιωτῶν, καλῶς ὠργανωμένων καὶ μετὰ τῶν ἀναγκαίων στελεχ